

മൗലിക സത്യങ്ങൾ, മുഖ്യമുള്ള ജീവിതത്തിന്

ജീവശാസ്ത്രങ്ങൾ

വാല്യം 13

ആഗസ്റ്റ് 2015

ലക്കം 8

ആത്മനിയമങ്ങളു ജീവിതം

സാക് പുനൻ

ബൈബിളിലൂടെ

എഫെസ്യ ലേഖനം തുടങ്ങുന്നു

JEEVAMOZHICAL
ജീവമൊഴികൾ

നാമാ... നിത്യജീവന്റെ മൊഴികൾ
നിന്റെ പക്കലുണ്ടല്ലോ *ശയാഹ. 6:68*

വാല്യം 13 ആഗസ്റ്റ് 2015 ലക്കം 8

വാർഷിക വരിസംഖ്യ

ഇന്ത്യയിൽ	Rs.100/-
ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ	Rs.700/-

എം. ഒ. / ഡി. ഡി.
അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം:

ജീവമൊഴികൾ

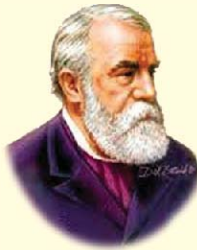
കുമാരനല്ലൂർ പി.ഒ., കോട്ടയം
കേരള - 686 016.
ഫോൺ 0481- 2391519, 8281027519
e-mail: jeevamozhikal@gmail.com
www.jeevamozhikal.org

**മാസിക സംബന്ധിച്ചും
കുടിവരവുകൾ സംബന്ധിച്ചും
കുടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്:**

- തിരുവനന്തപുരം 9496100850
- ആലപ്പുഴ 9447597048
- തിരുവല്ല 9495204619
- കോഴഞ്ചേരി 9446650658
- പെരുവ 9446096355
- കുത്താട്ടുകുളം 9447820090
- തൃശ്ശൂർ 9349745575
- പാലക്കാട് 9495228673
- നെല്ലിപ്പൊയിൽ 9495575692
- (കോഴിക്കോട്)
- വയനാട് 9656128665

മൊഴിമുത്തുകൾ

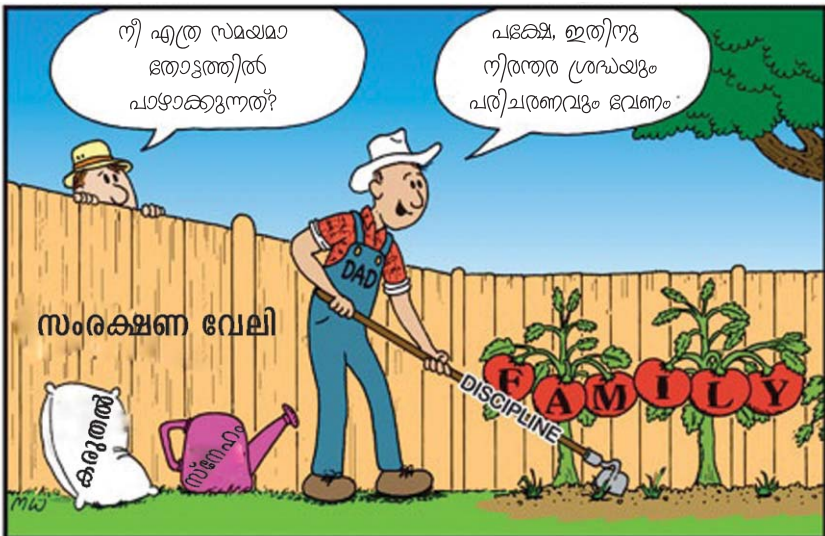
അനുതാപം സത്യസന്ധത

വേദ പുസ്തകം പറയുന്നു: “തന്റെ പാപങ്ങൾ മറച്ചുവയ്ക്കുന്നവന് അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകുകയില്ല.” അവൻ പ്രസംഗപീഠത്തിൽ നിൽക്കുന്നവനോ, അൾത്താരയ്ക്കു പിന്നിൽ നിൽക്കുന്ന പുരോഹിതനോ, സിംഹാസനത്തിലെ രാജാവോ ആകാം. മറ്റുള്ളവരുടെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റു പറയുന്നതിൽ നാം മിടുകയാണ്. എന്നാൽ സത്യസന്ധത ഞെങ്കിൽ നമുക്കു നമ്മിലേക്കു തന്നെ കൂടുതലായി നോക്കുവാൻ കഴിയും. ദൈവത്തിന്റെ കണ്ണാടിയിലൂടെ നോക്കുന്നവൻ മറ്റുള്ളവരെല്ലാകാണുക.

-ഡി.എൽ. മുഡി

തോട്ടക്കാരൻ

സംരക്ഷണ വേലി

യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനെ കുട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി ഏറെൻ തോട്ടത്തിൽ വേല ചെയ്യുവാനും അതിനെ കാപ്പാനും അവിടെ ആക്കി. ഉല്പത്തി 2:15

© 2007 Michael D. Waters
www.joyfultoons.com

ആത്മാവിലുള്ള നടപ്പ്

'വിശുദ്ധിക്കായുള്ള അന്വേഷണം' (The pursuit of holiness) എന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രശസ്ത ദൈവഭൂതൻ ജെറി ബ്രിഡ്ജസ് ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ ഒട്ടേറെ വർഷങ്ങൾ താൻ അഭിമുഖീകരിച്ച ഒരു പ്രശ്നം ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്: "ഒരു വിശുദ്ധ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങൾ എന്താണ്, അതിൽ ദൈവം ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ് എന്നിവ തമ്മിലുള്ള വ്യക്തതയില്ലായ്മയായിരുന്നു എന്റെ പ്രശ്നം. ഇതുമൂലം ഞാൻ ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ദൈവം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു എന്നു വിചാരിച്ച് ചെയ്യാതിരുന്നു. ദൈവം ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടവയാണെന്നു കരുതി വിഷമിച്ചു. ഒരു വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിൽ ദൈവം എവിടെ വരെ ചെയ്തു, അതിൽ എന്റെ പങ്കാളിത്തം എവിടെ വരേയാണ് എന്നു ശരിയായ ധാരണയില്ലെങ്കിൽ ആകെ കുഴഞ്ഞുപോകും."

എത്രയോ ശരി! അല്ലേ? നമ്മിൽ പലരുടെയും പ്രശ്നം ഇതു തന്നെയാണോ?

ഒരു കർഷകന്റെ ഉദാഹരണം ഇവിടെ പ്രസക്തമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഒരു കർഷകന്റെ വയൽ നന്നായി വിളഞ്ഞു എന്നിരിക്കട്ടെ. ഇതിൽ കർഷകന്റെ പങ്ക് എന്താണ്? ദൈവത്തിന്റെ പങ്ക് എന്താണ്? തീർച്ചയായും ധാന്യം മുളപ്പിച്ചതും യഥാസമയം മഴയും വെയിലും നൽകി നെൽച്ചെടി വളരുമാറാക്കിയതും ഒടുവിൽ അപകടങ്ങൾ ഒന്നും സംഭവിക്കാതെ നല്ല വിളവു നൽകിയതും ദൈവം തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിനാണു നല്ല വിളവു ലഭിച്ചതിന്റെ മുഴുവൻ ബഹു മതിയും എന്നു പറയാം. അതേസമയം തന്നെ ഈ നല്ല വിളവു ലഭ്യമായതിൽ കർഷകന് ഒരു പങ്കാളിത്തമില്ലേ? തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. അവൻ നിലം ഒരുക്കി, വിത്തു വിതച്ചു, വളം ചെയ്തു, കളകൾ ശ്രദ്ധയോടെ പിഴുതു മാറ്റി. ഇതൊന്നും ചെയ്യാതെ അവൻ ദൈവമാണു വിളവു നൽകുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞ് തന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം ഒന്നും ചെയ്യാതിരുന്നെങ്കിലോ? ഇതേസമയം അവൻ ഇതെല്ലാം ചെയ്താലും അതുകൊണ്ടു മാത്രം നല്ല വിളവു ലഭിക്കുമോ? ഇല്ല. വിത്തു മുളയ്ക്കുവാനും ചെടി വളരുവാനും യഥാസമയം ധാന്യം വിളയുവാനും ഇടയാക്കിയതു ദൈവമാണ്. അപ്പോൾ ആത്യന്തികമായി നല്ല വിളവു ലഭിച്ചതിന്റെ സകല മഹത്വവും ദൈവത്തിനുള്ളതാണ്. എന്നാൽ കർഷകനും ഇക്കാര്യത്തിൽ തന്റേതായ ഒരു ഉത്തരവാദിത്തവും പങ്കാളിത്തവുമുണ്ട്.

പാപത്തിന്റെ മേൽ ജയമുള്ള വിജയകരമായ ഒരു വിശുദ്ധ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഇതു ശരിയാണ്. ദൈവമാണ് അതു പൂർത്തി

യാക്കുന്നതും. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഭാഗത്ത് അതിനായി ഒരു ഇച്ഛയും ആഗ്രഹവും ദൈവത്തിൽ ആശ്രയവും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത, അവിടുന്ന് മനുഷ്യന്റെ സ്വതന്ത്ര ഇച്ഛയെ മാന്ദിമമാക്കുന്നു എന്നതാണ്. തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള മനുഷ്യന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്മേൽ ദൈവം കൈകടത്തുകയില്ല. മനുഷ്യനെ ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ചതു മുതൽ ഇതാണു ദൈവത്തിന്റെ നയം. അല്ലെങ്കിൽ നോക്കുക: ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ എന്താണു സംഭവിക്കുന്നതെന്നു ദൈവത്തിന് അറിയില്ലായിരുന്നോ? ആദ്യവും ഹവ്വയും തന്റെ കല്പനയ്ക്കു വിരുദ്ധമായി തെറ്റു ചെയ്യുവാൻ തീരുമാനം എടുത്തപ്പോൾ ദൈവത്തിനു വേണമെങ്കിൽ അതു തടയാമായിരുന്നില്ലേ? പക്ഷേ അവിടുന്ന് അതു ചെയ്തില്ല. എന്തുകൊണ്ട്? മനുഷ്യന്റെ സ്വതന്ത്ര തീരുമാനത്തെ, അതു തന്റെ കല്പന അനുസരിക്കാതിരിക്കാനാണെങ്കിൽ പോലും, ദൈവം മാന്ദിമമാക്കുന്നു. ഉവ്വ്, മനുഷ്യനെ ദൈവം തന്റെ ഇഷ്ടം മാത്രം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന വിധം പ്രോഗ്രാം ചെയ്തു വച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു യന്ത്ര മനുഷ്യനായിട്ടല്ല സൃഷ്ടിച്ചത്.

ദൈവത്തിന്റെ ഈ പ്രത്യേകത നമ്മുടെ വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള വളർച്ചയെ സംബന്ധിച്ചും ശരിയാണെന്നു കാണാം. നമ്മെ ആത്മീകമായി മുന്നോട്ടു നടത്തുന്നതും വിജയകരമായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതും ദൈവവും പരിശുദ്ധാത്മാവുമാണ്. എന്നാൽ നാം ബോധപൂർവ്വം ദൈവപ്രവൃത്തിയോടു സഹകരിക്കാതിരുന്നാൽ അതു നടക്കുകയില്ല. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം നാം ഓരോ ഘട്ടത്തിലും നടത്തിയിട്ടുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളാണു നാം ഇന്ന് ആത്മീയരായി തീർന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നതിനെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. പുലർച്ച മുതൽ നട്ടുച്ച വരെ ഓരോ നാഴികയിലും പ്രകാശം വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതുപോലെ ക്രമാനുഗതമായ ഒരു പുരോഗതി ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ജീവിത പാതയിൽ ദൈവം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു (സദൃശ. 4:18)

എന്നാൽ ഈ മുന്നോട്ടുള്ളപ്രയാണത്തിൽ ഇടയ്ക്കു രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിൽ ഫ്രീസു ചെയ്തു നിന്നു പോയവരെക്കുറിച്ചും ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചേർന്ന മറ്റൊരു കൂട്ടരെക്കുറിച്ചും അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ് കൊരിന്ത്യരോടു വിവരിക്കുന്നതു നമുക്കും പാഠമാകേണ്ടതുണ്ട്. പ്രാകൃത മനുഷ്യൻ, ജഡികൻ, ആത്മീയ മനുഷ്യൻ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു കൂട്ടരെക്കുറിച്ചു പൗലൊസ് പറയുന്നു (1 കൊരി. 2:14-3:3).

എല്ലാവരും ആത്മീയ മനുഷ്യർ (spiritual men) ആയിത്തീരണമെന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പക്ഷേ ചിലർ ജഡികർ (fleshy), മറ്റു ചിലർ ദേഹീപരർ (natural or soulish) എന്നീ ഇടത്താവളങ്ങളിൽ നിന്നു പോകുന്നു. ('പ്രാകൃത മനുഷ്യൻ' എന്നു പൗലൊസ് വിളിക്കുന്നത് രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവരെയാണെന്നു പലരും പഠിപ്പിക്കാറുണ്ട്. മലയാളം ബൈബിളിലെ 'പ്രാകൃത മനുഷ്യൻ' എന്ന പ്രയോഗമാണ് ഈ തെറ്റിദ്ധാരണയ്ക്കു കാരണം. പക്ഷേ ഇംഗ്ലീഷിൽ സാഭാവിക മനുഷ്യൻ (natural), ദേഹീപരനായ മനുഷ്യൻ (soulish man) എന്നല്ലാമാണു കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് എന്നതിനാൽ വിശ്വാസികളിൽ തന്നെ ദേഹിയുടെ ബലത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരെയാണു അത്തരക്കാർ ധാരാ

ആത്മനിലവുള്ള ജീവിതം

സാക് പുനൻ

യേശു ഈ ഭൂമിയിലായിരുന്നപ്പോൾ അവിടുന്ന് താഴ്മയിലും വിശുദ്ധിയിലും സ്നേഹത്തിലുമാണു ജീവിച്ചത്. യേശുവിന്റെ സ്വഭാവത്തോട് അനുരൂപരാകുവാനാണു ദൈവം നമ്മെ മുൻനിർത്തിച്ചതെന്നു ദൈവവചനം വ്യക്തമായി പറയുന്നു (റോമർ 8:29).

എന്നാൽ ഇവിടെ നമുക്ക് സംഭവിക്കാവുന്ന ഒരപകടം ഉണ്ട്. അതിതാണ്: അനുകരണത്തിലൂടെ മുകളിൽ

ഉൽപ്പറഞ്ഞ മേഖലകളിൽ യേശുവിനെപ്പോലെ ആയിത്തീരാമെന്നു നാം കരുതിയേക്കാം. എന്നാൽ അനുകരണത്തിലൂടെയല്ല ദൈവതേജസ്സുനമ്മിൽ പ്രസരിക്കേണ്ടത്. മറിച്ച് ദൈവസ്വഭാവത്തിനു പങ്കാളികളായിത്തീരുന്നതിലൂടെയാണ്.

ലോകചരിത്രത്തിൽ നോക്കിയാൽ അക്രൈസ്തവരായ അനേകർ യേശുവിനോടുള്ള ബഹുമാനം മൂലം അവിടുത്തെ താഴ്മ, നിർമ്മലത,

വ്യാജ വജ്രങ്ങൾ ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ യഥാർത്ഥ രത്നങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ കാണപ്പെടുന്നതിനാൽ ഒരു വിദഗ്ദ്ധനു മാത്രമേ അവയെ തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

സ്നേഹം എന്നിവയെ അനുകരിക്കുന്നതിൽ ഏറെക്കുറെ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു കാണുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ തീയുടെ ചിത്രത്തിനെ നതുപോലെ, അതിനു ചുട്ടു നൽകുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

വ്യാജ വജ്രങ്ങൾ ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ യഥാർത്ഥ രത്നങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ കാണപ്പെടുന്നതിനാൽ ഒരു വിദഗ്ദ്ധനു മാത്രമേ അവയെ തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ താരതമ്യേന ഒട്ടും വിലയില്ലാത്ത കണ്ണാടിക്കഷണങ്ങൾ മാത്രമാണ് അവ. മനുഷ്യൻ അനുകരണത്തിൽ വളരെ വിദഗ്ദ്ധനാണ് - യേശുവിനെ അനുകരിക്കുന്ന മേഖലയിലും.

ഇപ്രകാരമെങ്കിൽ നമുക്കു വഞ്ചനയിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കും? നാം യേശുവിനെ അനുകരിക്കുക മാത്രമാണോ ചെയ്യുന്നത്, അതോ വാസ്തവമായും ദൈവസ്വഭാവത്തിനു പങ്കാളിയായിത്തീരുന്നില്ലേ എന്നു എപ്രകാരം അറിയുവാൻ സാധിക്കും?

ഇതിന് ഒരു വഴിയേ ഉള്ളൂ. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ദേഹിയിൽ നിന്നുള്ളതും (ദേഹീപരം, soulish), ആത്മികമായതും തമ്മിൽ വചനം ഉപയോഗിച്ചു വേർതിരിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അനുവദിക്കുകയാണ് ഈ വഴി (എബ്രാ. 4:12). ദേഹിയിൽ നിന്നുള്ളതും ആത്മാവിൽ നിന്നുള്ളതും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ നാം നിശ്ശേഷം വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു പോകുവാനും, വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാതെ തുടരുവാനും ഇടയുണ്ട്.

ഇക്കാലത്തു വിശ്വാസികൾ ഏറ്റവും പ്രധാനമായി അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട കാര്യം അവരുടെ മനസ്സ്,

വികാരങ്ങൾ, യുക്തി എന്നിവയ്ക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ തടയുവാൻ കഴിയും എന്നതാണ്. ദേഹിയിൽ നിന്നുള്ളതും ആത്മാവിൽ നിന്നുള്ളതുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വേർതിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ സ്വന്തം ഹൃദയത്താൽ നാം വഞ്ചിക്കപ്പെടുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട് എന്നു മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വ്യാജമായി അനുകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ദുഷ്ടാത്മാക്കളാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു പോകുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്.

ഭൂരിഭാഗം വിശ്വാസികൾക്കും ദേഹിയും ആത്മാവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ച് അറിവില്ലാത്തതിന്റെ കാരണം, തുടർന്നുള്ള പുരോഗതിക്ക് ഈ അറിവ് ആവശ്യമാണ് എന്ന നിലയിലേക്കു തങ്ങളുടെ ആത്മീയ ജീവിതത്തിൽ അവർ വളർച്ച പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ്.

ഒൻപതാം സറ്റാൻഡേർഡിൽ പഠിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്കു ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലെ ഒരു ഉയർന്ന വിഷയത്തിന്റെ വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നതുപോലെയാണ് ഇത്. ഈ വിഭാഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം വേർതിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയാൽ മാത്രമേ തുടർന്നുള്ള പുരോഗതി സാധ്യമാകുകയുള്ളൂ എന്ന നിലയിലേക്ക് അവന്റെ പഠനം എത്തിയിട്ടില്ല എന്നതാണ് ഇതിന്റെ കാരണം.

ഒരു നല്ല സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചതുകൊണ്ടോ, ദയ, സൗമ്യത, അനുകമ്പ എന്നിവയുള്ളവൻ എന്നു മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ അറിയപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടോ നിങ്ങൾ തൃപ്തിയടയുന്നവനാണെങ്കിൽ, ഒരു ദേഹീപര ക്രിസ്ത്യാനിയെന്നതിനപ്പുറമോ,

യേശുവിന്റെ ഒരു വെറും അനുകരണമെന്നതിനപ്പുറമോ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും കടന്നു ചെല്ലുകയില്ല.

ക്രിസ്ത്യാനികളെ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളായിട്ടാണു പൗലോസ് വേർതിരിക്കുന്നത്: ആത്മീയർ (1 കൊരി. 3:1), ദേഹീപരർ (1 കൊരി. 2:14, അക്ഷരാർത്ഥം). ജഡികർ (1 കൊരി. 3:1).

ഇത് 1 തെസ്സ. 5:23-ൽ മനുഷ്യനെ വിഭജിച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്നു ഭാഗങ്ങളുമായി യോജിക്കുന്നു: ആത്മാവ്, ദേഹി (പ്രാണൻ), ശരീരം.

ജഡത്തിന്റെ മോഹങ്ങൾ നമ്മെ ഭരിക്കുമ്പോൾ നാം ജഡികരാണ്. എന്നാൽ ആ മോഹങ്ങളെ ജയിച്ചതിനു ശേഷവും ആത്മീകരായില്ലെന്നു വരാം. തുടർന്നു നാം മനസ്സിന്റെയും വികാരങ്ങളുടെയും മോഹങ്ങളാൽ ഭരിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ നാം ദേഹീപരർ മാത്രമാണ്. ആത്മീയനോ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നവനാണ്. അവന്റെ ദേഹിയും ശരീരവും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ നിൽക്കുന്നു.

ദേഹീപര മനുഷ്യൻ ദൈവത്തോടു ശത്രുത്വം പുലർത്തുന്നില്ല എങ്കിലും ആത്മീയ കാര്യങ്ങൾ അവനു ഭോഷത്തം എന്നു തോന്നുന്നതിനാൽ അവ സ്വീകരിക്കുവാനും ഗ്രഹിക്കുവാനും അവനു കഴിയുന്നില്ല (റോമർ 8:7; 1 കൊരി. 2:14). അവന്റെ മുമ്പിൽ ദേഹിയും ആത്മാവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം പ്രദർശിപ്പിച്ചാൽ അത് അവനു ഭോഷത്തമായും അനാവശ്യമായി മുടിനാരിനെ വിഭജിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പ്രവർത്തനമായും തോന്നും. അവനു മനുഷ്യന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു നല്ല സാക്ഷ്യമുള്ളതിനാൽ തന്റെ ദേഹീപര

ഇക്കാലത്തു ദൈവത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന അനവധി ശബ്ദങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്ന വൻതോതിലുള്ള വഞ്ചനകൾ ക്രിസ്തീയ സഭയിൽ ഉള്ളതിനാൽ, ദുഷ്ടന്റെ തന്ത്രങ്ങളിൽനിന്നു നമ്മെത്തന്നെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതിനായി, ദേഹീപരവും ആത്മീയവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വേർതിരിച്ചറിയേണ്ടതു മുമ്പെന്നത്തെക്കാളുമേറെ ആവശ്യമാണ്.

നിലയിൽ അവൻ തൃപ്തനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ ബഹുമാനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആർക്കും തന്നെ ദേഹീപരനിലയിൽക്കവിഞ്ഞു പുരോഗമിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

ഇക്കാലത്തു ദൈവത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന അനവധി ശബ്ദങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്ന വൻതോതിലുള്ള വഞ്ചനകൾ ക്രിസ്തീയ സഭയിൽ ഉള്ളതിനാൽ, ദുഷ്ടന്റെ തന്ത്രങ്ങളിൽനിന്നു നമ്മെത്തന്നെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതിനായി, ദേഹീപരവും ആത്മീയവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വേർതിരിച്ചറിയേണ്ടതു മുമ്പെന്നത്തെക്കാളുമേറെ ആവശ്യം

മാണ്.

“ഒന്നാം മനുഷ്യനായ ആദാം ജീവനുള്ള ദേഹിയായിത്തീർന്നു.... ഒടുക്കത്തെ ആദാം ജീവിപ്പിക്കുന്ന ആത്മാവായി” (1 കൊരി. 15:45).

ഒന്നാമത്തെ ആദാമിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽനിന്നു വിടുവിക്കപ്പെട്ടശേഷം ക്രിസ്തുവിന്റെ (ഒടുക്കത്തെ ആദാം) നേതൃത്വത്തിൽ കീഴിൽ വന്ന നാം, ദേഹിയിൽനിന്നു ജീവിക്കുന്നതു മതിയാക്കി ആത്മാവിൽ ജീവിക്കുകയെന്നാൽ എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

നമ്മുടെ അധഃപതിച്ച ജീവിതത്തിന്റെ ജഡികമായ അംശം പ്രവർത്തനരഹിതമായാൽ മാത്രം പോരാ. ദേഹീപരമായ അംശം വൈരുദ്ധ്യം കുറഞ്ഞതാണെങ്കിലും, അത് ആത്മീയജീവിതത്തിന് അപകടകരമായതിനാൽ നമുക്ക് അതിനെയും നേരിടേണ്ടതുണ്ട്. പാപത്തിന്റെ ശക്തിയിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ ദേഹിയുടെ അതിർകവിഞ്ഞ പ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നും ദിനം തോറും നാം അധികമായി രക്ഷപ്രാപിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ യേശു സംസാരിച്ചതുപോലെ അവിടുന്ന് എന്തുകൊണ്ടു സംസാരിച്ചു എന്നു ദേഹീപരമായവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഒരിക്കൽ അവിടുന്നു ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിലായിരുന്നപ്പോൾ തന്റെ ചില ബന്ധുക്കൾ വന്നു തന്നെ കാണാനാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് അവരാനു തന്റെ ഏറ്റവുമടുത്ത ബന്ധുക്കൾ എന്നു പറയുകയുണ്ടായി (മത്താ. 12:49,50).

അവിടുത്തെ ബന്ധുക്കളും മറ്റുള്ളവരും അത് ഒരു കഠിനവും കരുത

ലില്ലാത്തതുമായ ഒരു പ്രസ്താവനയായി കരുതിയിരുന്നിരിക്കാം. എന്നാൽ യേശു തന്റെ ബന്ധുക്കളുമായി ദേഹീപരമായ അടുപ്പം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല.

“സാന്താനേ, എന്നെ വിട്ടു പോ” എന്ന കഠിന വാക്കുകളാൽ യേശു പത്രൊസിനെ ശാസിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ ആവശ്യം അവിടുത്തെ ശിഷ്യന്മാർതന്നെ മനസ്സിലാക്കിക്കാണുകയില്ല.

മററുള്ളവർ തങ്ങളെക്കുറിച്ച് എന്തു വിചാരിക്കും എന്ന് എപ്പോഴും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദേഹീപരമായവർ ഇതുപോലെ ഒരിക്കലും സംസാരിക്കുകയില്ല.

ജഡത്തിൽനിന്നുള്ള പാപങ്ങളെ നാം ജയിച്ചിരിക്കാം. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ ഉദിക്കുന്ന ചോദ്യം, നമ്മുടെ മാനുഷികമായ ദേഹീപരജീവനിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കഴിവുകൾ ഉപയോഗിച്ചാണോ, അഥവാ ദൈവിക ജീവന്റെ ശക്തിയാലാണോ നാം യേശുവിനെപ്പോലെ ആയിത്തീരുവാൻ ഒരുമ്പെടുന്നത് എന്നതാണ്.

പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലാണോ നമ്മുടെ സ്വന്തം കഴിവുകളാലാണോ നാം പൂർണ്ണരാകുവാൻ പോകുന്നത്? (ഗലാ. 3:3).

ദേഹീപരരായിരിക്കുക എന്നത് ആത്മീയവളർച്ചക്ക് ഒരു തടസ്സമാണ്. പത്രൊസ് യേശുവിനെ കുരിശിൽ നിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതു തീവ്രമായ മാനുഷിക സ്നേഹത്തോടെയായിരുന്നു. എന്നാൽ യേശു അതിനെ പിശാചിന്റെ ശബ്ദമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവിടുന്നു പത്രൊസിനോടു പറഞ്ഞു: “നീ ശ്രദ്ധ വച്ചിരിക്കുന്നതു ദൈവസ്വഭാവത്തിനു പങ്കാളിയായിത്തീരുന്നതു സംബന്ധിച്ച കാര്യ

ത്തിലല്ല (ആത്മികം), മറിച്ചു മനുഷ്യ സ്വഭാവത്തിനു പങ്കാളിയായിത്തീരുന്ന ഒന്നിലത്രേ” (ദേഹീപരം) (മത്താ. 16:23 Amplified Bible). ആദാമിന്റെ ജീവനാൽ ഏതൊരു വന്റെ ചിന്താഗതികൾ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നുവോ, അവനത്രേ ദേഹീപര ക്രിസ്ത്യാനി. തീവ്രമായ മാനുഷിക സ്നേഹവും, നീതിക്കായുള്ള അഭിവാഞ്ഛയും ഉണ്ടായെന്നു വരികിലും അതു ദൈവികമല്ല.

ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ അവനെ ആത്മാവ്, പ്രാണൻ (ദേഹി), ശരീരം എന്നിവയായി സൃഷ്ടിച്ചു (1 തെസ്സ. 5:23). മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ ആലയം അഥവാ വാസസ്ഥലം ആയിരിക്കണം എന്നായിരുന്നു അവിടുത്തെ ഉദ്ദേശ്യം. പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവം മോശെക്കു തിരുനിവാസത്തിന്റെ മാതൃക കാണിച്ചു കൊടുത്തപ്പോൾ അവയ്ക്കു മൂന്നു വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനു കാരണം, അവ ദൈവത്തിന്റെ വാസസ്ഥലമെന്ന നിലയിൽ മനുഷ്യനെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു എന്നതത്രേ.

തിരുനിവാസത്തിനു മൂന്നു ഭാഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ഭാഗം തുറന്നിരുന്ന പുറത്തെ പ്രാകാരമായിരുന്നു. ഇതു കാണപ്പെടുന്ന ഭാഗമായ മനുഷ്യന്റെ ശരീരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മറ്റു രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും - വിശുദ്ധസ്ഥലവും അതിവിശുദ്ധസ്ഥലവും - മൂടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവ മനുഷ്യന്റെ അഭ്യൂഹമായ ഭാഗങ്ങളെ - പ്രാണനെയും ആത്മാവിനെയും - സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തായിരുന്നു. അവിടെ നിന്നായിരുന്നു അവിടുന്നു മനുഷ്യനുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തിയത്.

ഒരാൾ വീണ്ടും ജനിക്കുമ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നത്, പരിശുദ്ധാത്മാവു മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിനെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ഭാര്യയും ഭർത്താവും ഒരു ശരീരമായിത്തീരുന്നതു പോലെ കർത്താവുംമായ ഏകാത്മാവാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് (1 കൊരി. 6:17). ഇതിലൂടെയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ മനുഷ്യന്റെ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ദേഹിയുടെയും ശരീരത്തിന്റെയും മേൽ ആധിപത്യം നടത്തപ്പെടണം എന്നാണ്. ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള കർത്താവിന്റെ ഈ പദ്ധതിക്കു തന്നെത്തന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നവനാണു യഥാർത്ഥ ആത്മിക മനുഷ്യൻ.

മനുഷ്യന്റെ ദേഹിയിൽ അഥവാ പ്രാണനിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അവന്റെ മനസ്സ് (ചിന്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവ്), വികാരങ്ങൾ (തോന്നലുകൾക്കും വൈകാരിക അനുഭവങ്ങൾക്കുമുള്ള കഴിവ്), ഇച്ഛാശക്തി (തീരുമാനമെടുക്കുവാനുള്ള കഴിവ്) എന്നിവയാണ്. ദൈവം ആത്മാവാകയാൽ, മനുഷ്യനു ദൈവത്തെ തന്റെ ശരീരംകൊണ്ടു സ്പർശിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതുപോലെ തന്നെ, ദേഹീമയമായ ഈ കഴിവുകളുപയോഗിച്ചു ദൈവവുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാനും സാധ്യമല്ല (യോഹ. 4:24).

ഭൗതികലോകത്തെ സ്പർശിക്കുവാൻ ഭൗതികശരീരത്തിനു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നതുപോലെ തന്നെ, ആത്മീയലോകവുമായി ബന്ധപ്പെടുവാൻ നമ്മുടെ ആത്മാവിലൂടെ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ദേഹിയും ആത്മാവും തമ്മിൽ നാം തിരിച്ചറിയാനില്ലെങ്കിൽ ദേഹീപര

മേഖലയിലുള്ള സാന്താന്റെ വ്യാജ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വിധേയമാകു മാറു നാം നമ്മെത്തന്നെ തുറന്നു കൊടുക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്.

ദേഹിയിലൂടെ മാത്രം നമുക്കു ദൈവത്തെ അറിയുവാൻ സാധ്യമല്ല. അതായത് ഒരു ബുദ്ധിശാലിക്ക് ഒരു മന്ദബുദ്ധിയെ അപേക്ഷിച്ചു ദൈവത്തെ അറിയുന്ന വിഷയത്തിൽ ഒരു നേട്ടവും അവകാശപ്പെടാനില്ല. ആത്മാവിലൂടെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതു സംബന്ധിച്ചു മനുഷ്യന്റെ ദേഹിയുടെ അളവിനു യാതൊരു പ്രസക്തിയുമില്ലല്ലോ. ആത്മാവും ദേഹിയും തികച്ചും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ രണ്ട് അവയവങ്ങളത്രേ. ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ ദേഹിയിലൂടെ ദൈവത്തെ അറിയുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു ചെവികൊണ്ടു കാണാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു പോലെ തന്നെ ഭോഷത്തമാകുന്നു!

ഉദാഹരണമായി, ദൈവവചനം പഠിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാം. ദൈവവചനം വായിക്കുമ്പോൾ നാം നമ്മുടെ ശരീരവും (കണ്ണ്), പ്രാണനും (മനസ്സ്) ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പരിശുദ്ധാത്മാവു വചനത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു വെളിപ്പാടു നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ അർദ്ധരാത്രി പോലെയുള്ള അന്ധകാരമായിരിക്കും. ബൈബിൾ പരിജ്ഞാനം തെളിയിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു നല്ല ബുദ്ധിശക്തി (ശക്തിയുള്ള ദേഹി) ഉണ്ടെന്നു മാത്രമാണ്. നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ് അപ്പോഴും അന്ധമായിരിക്കാം. ബുദ്ധിശാലികളും ജ്ഞാനികളും ആയിരിക്കുന്നവരിൽനിന്നു ദൈവം തന്റെ സത്യം മറച്ചു വയ്ക്കുകയും താഴ്മയുള്ളവർക്ക് അതു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കു

കയും ചെയ്യുന്നു (മത്താ. 11:25). യേശുവിന്റെ കാലത്തെ വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരുടെ അന്ധകാരമാണ് ഇതിന്റെ ഏറ്റവും വ്യക്തമായ തെളിവ് (1 കൊരി. 2:7,8).

നമ്മുടെ വികാരങ്ങളും ദേഹിയുടെ ഒരു ഭാഗമാണ്. ദൈവത്തെ വികാരങ്ങളിലൂടെ അറിയുവാൻ സാധ്യമല്ല. വൈകാരികസമുദ്ധി അഥവാ സന്തോഷം ആത്മീയതയുടെ അടയാളമല്ല. ബുദ്ധികൂർമ്മതയ്ക്കും പാപത്തിനും ഒന്നുചേർന്നു വസിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുപോലെ തന്നെ, വൈകാരികമായ വേലിയേറ്റത്തോടു ചേർന്നുതന്നെ ഏറ്റവും നീചമായ പാപത്തിനും ഒരു വ്യക്തിയിൽ നിലനിൽക്കുവാൻ സാധിക്കും.

കർമ്മേൽ പർവതത്തിന്റെ മുകളിൽ ബാലിന്റെ പ്രവാചകന്മാർ വികാരവിവശരായി അട്ടഹസിക്കുകയും, പുലമ്പുകയും, നൃത്തം ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും (1 രാജാ. 18:26-29) അവർ ആത്മീയരായിരുന്നില്ല. ഇത്തരം വികാരനിർഭരമായ പ്രകടനങ്ങൾ പല ക്രിസ്തീയ സമൂഹങ്ങളിലും കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവയ്ക്കും യഥാർത്ഥ ആത്മീയതയ്ക്കും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല.

ഒരു പക്ഷേ, ശിഷ്യന്മാരുടെയിടയിൽ ഏറ്റവും ബുദ്ധിശാലിയായിരുന്നത് ഈസ്ക്കര്യോത്താ യുദാ ആയിരുന്നിരിക്കാം. എന്നാൽ അവന്റെ ദേഹിയുടെ കഴിവുകൾ ദൈവത്തിന്റെ സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവനെ സഹായിക്കുകയുണ്ടായില്ല. അധികം വിദ്യാഭ്യാസമൊന്നുമില്ലാതിരുന്ന ശിമോൻ പത്രൊസ് ദൈവിക വെളിപ്പാടിനാൽ ഗ്രഹിച്ച കാര്യങ്ങൾ യെരൂശലേമിലെ

പണ്ഡിതന്മാർക്കു മനസ്സിലായില്ല താനും (മത്താ. 16:17).

ഇല്ല, ദേഹിയുടെ ശക്തിയുപയോഗിച്ചു നമുക്കു ദൈവത്തെ അറിയുവാൻ ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. ദേഹീപരനായ ക്രിസ്ത്യാനി മാത്രമാണ് അപ്രകാരമുള്ള ശ്രമം നടത്തുന്നത്.

ഒരു ദേഹീപര ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് താഴ്മയുണ്ട് എന്നു കാഴ്ചയിൽ നമുക്കു തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അവൻ എപ്പോഴും തന്റെ താഴ്മയെക്കുറിച്ചു ബോധമുള്ളവനാണ്. യഥാർത്ഥമായ താഴ്മയുള്ളവൻ അതിനെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. താഴ്മയുള്ളവനായി കാണപ്പെടുന്നതിന് ഒരു ദേഹീപര ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിവരുന്നു. യഥാർത്ഥ താഴ്മയാണെങ്കിൽ ഉള്ളിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതാകയാൽ സ്വാഭാവികവും ആയാസരഹിതവും ആയിരിക്കും.

ഒരു ദേഹീപര ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് നീതിയെ സംബന്ധിച്ച് ആവേശമുള്ളതായി കണ്ടെന്നുവരാം. അവനു ചമ്മട്ടിയെടുത്തു ജനങ്ങളെ ദൈവാലയത്തിനു പുറത്താക്കുവാനും, താൻ ഒരു പ്രവാചകനാണ് എന്നു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു പാപത്തിനെതിരായി ഇടിമുഴക്കം പോലെ സംസാരിക്കുവാനും കഴിയും. എന്നാൽ തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അവൻ ബഹുമാനം ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിന്മേൽ അവൻ ഒരു ദൃഷ്ടി എപ്പോഴും പതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുറെക്കൂടെ കൗശലപൂർണ്ണമായ ദേഹീമയത്വം നിറഞ്ഞ ഒരാൾ, “എന്നെക്കുറിച്ച് ആരെല്ലാം എന്തു ചിന്തിക്കുന്നു എന്ന് എനിക്കു യാതൊരു ചിന്തയുമില്ല” എന്നു

ഒരു ദേഹീപര ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് താഴ്മയുണ്ട് എന്നു കാഴ്ചയിൽ നമുക്കു തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അവൻ എപ്പോഴും തന്റെ താഴ്മയെക്കുറിച്ചു ബോധമുള്ളവനാണ്. യഥാർത്ഥമായ താഴ്മയുള്ളവൻ അതിനെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. താഴ്മയുള്ളവനായി കാണപ്പെടുന്നതിന് ഒരു ദേഹീപര ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിവരുന്നു. യഥാർത്ഥ താഴ്മയാണെങ്കിൽ ഉള്ളിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതാകയാൽ സ്വാഭാവികവും ആയാസരഹിതവും ആയിരിക്കും.

പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായത്തെക്കുറിച്ചു തനിക്ക് യാതൊരു കൂസലുമില്ല എന്ന് അവർ അറിയണം എന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട് എന്നതിൽ നിന്നു തന്നെ അവന്റെ ദേഹീമയത്വം വെളിപ്പെടുന്നു.

ഒരു ദേഹീപര ക്രിസ്ത്യാനി വളരെ മനസ്സിലിവുള്ളവനായും കാണപ്പെട്ടേക്കാം. എന്നാൽ അത് എപ്പോഴും മാനുഷികവും തന്മൂലം വിവേകശൂന്യവും ആയിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി, ഒരു ദേഹീപര ക്രിസ്ത്യാനി തന്റെ സ്നേഹം

ഒരു ദേഹീപര ക്രിസ്ത്യാനിക്കു നീതിയെ സംബന്ധിച്ച് ആവേശമുള്ളതായി കണ്ടെന്നുവരാം. അവനു ചുമട്ടിയെടുത്തു ജനങ്ങളെ ദൈവാലയത്തിനു പുറത്താക്കുവാനും, താൻ ഒരു പ്രവാചകനാണ് എന്നു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു പാപത്തിനെതിരായി ഇടിച്ചുഴക്കം പോലെ സംസാരിക്കുവാനും കഴിയും. എന്നാൽ തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അവൻ ബഹുമാനം ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിന്മേൽ അവൻ ഒരു ദൃഷ്ടി എപ്പോഴും പതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുറെക്കൂടെ കൗശല പൂർണ്ണമായ ദേഹീമയത്വം നിറഞ്ഞ ഒരാൾ, "എന്നെക്കുറിച്ച് ആരെല്ലാം എന്തു ചിന്തിക്കുന്നു എന്ന് എനിക്കു യാതൊരു ചിന്തയുമില്ല" എന്നു പറഞ്ഞേക്കാം.

പ്രകടിപ്പിക്കുവാനായി ആവശ്യത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരാൾക്കു തുടർച്ചയായി സഹായം ചെയ്യുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ആ മനുഷ്യൻ ദൈവത്താൽ ശിക്ഷണം നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു ധാരാളിയായിരിക്കാം. ആ സമയത്തു സഹായം ലഭിക്കുന്നതു ദൈവത്തിലേക്കു

തിരിയുന്നതിനു ശരിക്കും അവനൊരു തടസ്സമായിരിക്കും. എന്നാൽ ദേഹീപര ക്രിസ്ത്യാനികളെ, താൻ ദൈവത്തെ സേവിക്കുകയാണ് എന്നു വിചാരിച്ചു തൃപ്തിയടയുകയാണ്. തന്റെ 'സ്നേഹ' പ്രവൃത്തികളാൽ താൻ പിശാചിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമാണു നിറവേറ്റുന്നതെന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നുമില്ല.

മേൽപ്പറഞ്ഞവ സംഭവ്യമായ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ചിലതു മാത്രമാണ്. എന്നാൽ ദേഹീപരവും ആത്മീയവുമായവ തമ്മിൽ വേർതിരിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രത്യേക ആവശ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവമതിയാകും.

ദേഹീപര ഫലങ്ങളും ആത്മീയ ഫലങ്ങളും കാഴ്ചയിൽ ഒരുപോലെ തോന്നിയേക്കാം. അതുകൊണ്ട് അനേകരും വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നു. നമുക്കും വഞ്ചനയിലകപ്പെടുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

ഭക്ഷണമേശയിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന പ്ലാസ്റ്റിക് ഓറഞ്ചും വാഴപ്പഴവും പലരെയും കബളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാണുവാൻ ഭംഗിയുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ പോഷകാംശമൊന്നുമില്ല. അതുപോലെ തന്നെയാണു ക്രിസ്തുവിന്റെ സൽഗുണങ്ങൾ ദേഹീപരമായി അനുകരിക്കുന്നതും.

ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ നിന്നെല്ലാം നമ്മുടെ ദേഹിയെക്കൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല എന്നർത്ഥമാകുന്നില്ല. ദൈവം തന്നെയാണു ദേഹിയെ സൃഷ്ടിച്ചതും അതിന് ഒരു പ്രവൃത്തി കല്പിച്ചതും. നമ്മുടെ മനസ്സും വികാരങ്ങളും ഉപയോഗിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ ആത്മീയത ആരംഭിക്കുന്നതു നാം ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയുള്ള കൈക്കീഴിൽ നമ്മെത്തന്നെ

താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ ഇച്ഛയെ (ഇതാണ് നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ വാതിൽ) ദൈവത്തിനു പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കുമ്പോഴാണ്. ഈ വാതിലിന്റെ പുറമെയാണ് യേശു നിന്നുകൊണ്ട് അകത്തു പ്രവേശനം ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു മുട്ടുന്നത് (വെളി. 3:20).

യേശു ഭൂമിയിലായിരുന്നപ്പോൾ ചെയ്തതുപോലെ, “എന്റെ ഹിതമല്ല, നിന്റെ ഹിതമത്രേ നടക്കേണ്ടത” എന്നു പറയുവാൻ കഴിയുന്ന സ്ഥിതിയിൽ വരുമ്പോൾ മാത്രമേ, യേശു ജീവിച്ചതുപോലെ ജീവിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ ദൈവത്തിനു നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ ഭരിക്കുവാനും, നമ്മുടെ ദേഹിക്കു ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ സേവകൻ എന്ന സ്ഥാനം കണ്ടെത്തുവാനും കഴിയും. ആ സമയത്തു നമ്മുടെ ശരീരവും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കർത്തൃത്വത്തിൽ കീഴിൽ ആയിത്തീരും. അപ്രകാരമുള്ള ഒരുവനാണ് ആത്മീയ മനുഷ്യൻ അഥവാ ആത്മാവിനാൽ നിറയപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ.

മാനസ്സാത്തരം, പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനം, ആത്മീയവരങ്ങൾ എന്നിവ ഒരു മനുഷ്യനെ ആത്മീയനാക്കിത്തീർക്കുന്നില്ല. കൊരിന്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഉദാഹരണത്തിൽ നിന്ന് ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. അവർ ആത്മാവിന്റെ എല്ലാ വരങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, ജഡത്തിൽനിന്നുള്ള പാപങ്ങളുടെ ബന്ധനത്തിൽ തുടരുകയും, തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിപരമായ അറിവിലും വൈകാരികാനുഭവങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിലും പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവർ ആത്മീകരായി രുനീല.

സമാഗമനകുടാരത്തിൽ ദൈവസാന്നിധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നത് അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തായിരുന്നു എന്നു നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിനും വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിനും ഇടയിലായി കട്ടിയുള്ള തിരശ്ശീല ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ തിരശ്ശീലയായിരുന്നു ദൈവത്തേക്കു വിശുദ്ധസ്ഥലത്തേക്കു കടന്നു ചെല്ലുന്നതിനെ തടഞ്ഞത്. ജഡമാണ് ഈ തിരശ്ശീല (എബ്ര. 10:20). ജഡം ക്രൂശിക്കപ്പെടുമ്പോഴാണ് (തിരശ്ശീല മുറിച്ചുമാറ്റപ്പെടുമ്പോൾ) ആ തേജസ്സു നമ്മുടെ മുഴുവൻ വ്യക്തിത്വത്തിലേക്ക്, അഥവാ നമ്മുടെ ദേഹിയിലേക്ക്, കടന്നുവരുന്നത്.

യേശു തുറന്നുതന്ന ജീവനുള്ളതും പുതിയതുമായ വഴിയിലൂടെ നാം വിശ്വസ്തരായി നടക്കുമെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വത്തിലൂടെ പ്രകാശിക്കുകയും നമ്മിലൂടെ അധികമായി പ്രസരിക്കുകയും ചെയ്യും.

അപ്പോൾ, “ഒട്ടും ഒത്തുതീർപ്പില്ലാതെ നീതിമാനായി നിൽക്കുന്നവന്റെ പാത പ്രഭാതത്തിലെ വെളിച്ചം കൂടുതലായി പ്രകാശിച്ചു ദിവസത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ (ക്രിസ്തു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ) അതിന്റെ പൂർണ്ണശക്തിയും മഹത്വവും പ്രാപിക്കുന്നതുപോലെയാകുന്നു” എന്ന വചനം നമ്മിൽ നിറവേറപ്പെടും (സദൃ. 4:18 Amplified Bible).

യേശു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ നാം അവനെപ്പോലെ ആയിത്തീരും. എന്നാൽ അതുവരെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഈ വിധത്തിൽ നമ്മെ മഹത്വത്തിന്റെ ഒരു നിലയിൽ നിന്നു മറ്റൊരു നിലയിലേക്കു രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും (2 കൊരി. 3:18; 1 യോഹ. 3:2).

യേശു തന്റെ സ്വന്തം ഇച്ഛയനുസരിച്ചു യാതൊന്നും ചെയ്തില്ല എന്നു നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അവിടുന്ന് ഒരിക്കലും തന്റെ മനസ്സിന്റെയും വികാരങ്ങളുടെയും പ്രേരണയനുസരിച്ചു ജീവിച്ചില്ല. അവിടുന്ന് ജീവിച്ചത് ആത്മാവിലായിരുന്നു. അവിടുത്തെ മാനുഷദേഹി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കീഴിലായിരുന്നു. യേശു തന്റെ മനസ്സും വികാരങ്ങളും ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അവ രണ്ടും അവിടുത്തെ ജീവിതത്തിന്റെ യജമാനനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാസന്മാരായിരുന്നു. തന്മൂലം ദൈവ മഹത്വം തന്നിലൂടെ അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ തടസ്സമില്ലാതെ വിളങ്ങുവാനിടയായി.

യേശു മടങ്ങിവരുന്ന നാളിൽ നമ്മുടെ ജീവിതവും പ്രയത്നങ്ങളുമെല്ലാം അഗ്നിയാൽ പരിശോധിക്കപ്പെടും എന്നു വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്നു (1കൊരി. 3:10-14). നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ ദേഹീപരമോ ആരമീയമോ എന്ന് അഗ്നി പരിശോധന തന്നെ തീരുമാനിക്കും. അഗ്നിയുടെ കടന്ന് അവശേഷിക്കുന്ന പൊന്ന്, വെള്ളി, രത്നങ്ങൾ എന്നിവയുപയോഗിച്ചു പണിയുവാൻ നാം പ്രബോധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മരം, പുല്ല്, വൈക്കോൽ എന്നിവയാൽ പണിയപ്പെടുന്നവയെല്ലാം ഒരുനാൾ ചാമ്പലായിത്തീരും.

പൊന്ന്, വെള്ളി, രത്നങ്ങൾ എന്നിവയുപയോഗിച്ചു പണിയുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?

അതിന്റെ ഉത്തരം റോമർ 11:36-ൽ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. “സകലവും അവനിൽ നിന്നും, അവനാലും, അവങ്ക

ലേക്കും ആകുന്നു” എന്നു നാം വായിക്കുന്നു.

സകല സൃഷ്ടിയും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഉദ്ഭവിക്കുകയും, അവിടുത്തെ ശക്തിയാൽ വഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുകയാൽ അവിടുത്തെ മഹത്വത്തിനായിത്തീരേണം എന്നാണ് അവയെക്കുറിച്ചുള്ള ഉദ്ദേശ്യം. എന്നാൽ സാത്താനും മനുഷ്യനും ഈ നിയമം ലംഘിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

എന്നാൽ ദൈവത്തിൽ നിന്നുദ്ഭവിച്ച്, അവിടുത്തെ ശക്തിയാലും അവിടുത്തെ മഹത്വത്തിനായും ചെയ്യപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമാണ് നിത്യമായി നിലനിൽക്കുന്നത്. ശേഷിച്ചതെല്ലാം നശിച്ചുപോകും. ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായാസനത്തിന്റെ അഗ്നിയിൽ അവയെല്ലാം ചാമ്പലായിത്തീരും.

അതുകൊണ്ടു, മനുഷ്യന്റെ ദേഹിയിൽ ഉദ്ഭവിക്കുന്നതും (മനുഷ്യനിൽ നിന്ന്), മനുഷ്യ ശക്തിയിലൂടെ ചെയ്യുന്നതും മനുഷ്യന്റെ ബഹുമതിക്കായി ഉന്നം വച്ചിരിക്കുന്നതുമായതെല്ലാം - അവയുടെ പേർ ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തനം എന്നായിരുന്നാൽ തന്നെയും - മരവും, പുല്ലും, വൈക്കോലും ആകുന്നു!

നേരേമറിച്ചു, ദൈവത്തിൽനിന്ന് ഉദ്ഭവിക്കുന്നതും, അവിടുത്തെ മഹത്വത്തിനായി അവിടുത്തെ ശക്തിയാൽ ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമായതെല്ലാം ന്യായവിധിയുടെ നാളിൽ പൊന്ന്, വെള്ളി, രത്നങ്ങൾ എന്നിവയായി കാണപ്പെടും.

അവസാന പരിശോധനാനാളിൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് ഒരു മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ അളവല്ല, മറിച്ചു

മേന്മയാണ്. നമ്മുടെ പണിയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുവിനാണു പണിയുടെ വലിപ്പത്തെക്കാൾ പ്രാധാന്യം. നമ്മുടെ പ്രയത്നങ്ങളുടെ ഉൽപത്തി, ശക്തി, ഉദ്ദേശ്യം എന്നിവയ്ക്കായിരിക്കും നാം എത്രമാത്രം ചെയ്തിരിക്കുന്നു അഥവാ ത്യാഗം സഹിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കാൾ പ്രാധാന്യം.

പ്രാണനസുരീച്ചു ജീവിക്കാതെ ആത്മാവിൽ ജീവിക്കുന്നതിൽ യേശു നമുക്ക് ഒരു മാതൃകയാണ്. അവിടുന്ന് ഒരിക്കൽ പോലും തന്റെ സ്വയത്തിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുകയോ, തന്റെ സ്വന്ത മഹത്വത്തിനായി, തന്റെ മാനുഷിക കഴിവുകളാൽ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഉദ്ഭവിക്കുകയും, ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ ദൈവമഹത്വത്തിനായി ചെയ്യുകയും ചെയ്തവ മാത്രമായിരുന്നു അവിടുത്തെ പ്രവൃത്തികൾ.

“തന്റെ ജീവനെ കണ്ടെത്തിയവൻ അതിനെ കളയും; എന്റെ നിമിത്തം തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞവൻ അതിനെ കണ്ടെത്തും” എന്ന് അവിടുന്നു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ദേഹീപര ജീവനെ വെറുക്കുക (അഥവാ കളയുക) എന്നതിനെക്കുറിച്ച് യേശു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ നാലു സുവിശേഷങ്ങളിലായി ഏഴു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട് (മത്താ. 10:39;16:25; മർക്കോ. 8:35; ലൂക്കോ. 9:24;14:26;17:33; യോഹ. 12:25).

ദൈവവചനത്തിൽ ഏഴു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനു തോന്നിയെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഇതു യേശു പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള

വയിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമായിരിക്കണം. എന്നാൽ വളരെ ചുരുക്കംപേർക്കു മാത്രമേ യേശുവിന്റെ ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലായിട്ടുള്ളൂ.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ദേഹിയും ആത്മാവും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കേണ്ടത് എപ്രകാരമാണ്? എഴുതപ്പെട്ട വചനമായ വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു നമുക്കു ജീവിക്കുന്ന വചനമായ യേശുവിനെ വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നോൾ അവിടുത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടു നാം ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുക എന്നതാണ് ഉത്തരം.

നാം നമ്മെത്തന്നെ വിധിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ ദേഹിയുടെ വെളിച്ചത്തിലല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് (സങ്കീ. 36:9). ആ വെളിച്ചം യേശുവിലും (യോഹ. 8:12) ദൈവവചനത്തിലുമാണു (സങ്കീ. 119:105) നാം കണ്ടെത്തുന്നത്.

ജഡമായിത്തീർന്ന വചനമായ യേശു പറയുന്നു: “എന്റെ ജീവിതദൃഷ്ടാന്തത്തിൽനിന്നു പഠിക്കുക... എന്നാൽ നിങ്ങൾ ദേഹീപര പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നു സ്വസ്ഥത കണ്ടെത്തും” (മത്താ. 11:29 സ്വതന്ത്രവിവർത്തനം).

അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ മാതൃകയായ (മുന്നോടി) യേശുവിനോടും നമ്മുടെ വഴികാട്ടിയായ ദൈവവചനത്തോടും നാം ഇക്കാര്യത്തിൽ വെളിച്ചം അന്വേഷിക്കേണ്ടത്. യേശുവിന്റെ ഐഹിക ജീവിതത്തിലും ദൈവവചനത്തിലും പൂർണ്ണത കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ട് ഇവ രണ്ടും നമുക്കു ശ്രദ്ധയോടെ വീക്ഷിക്കാം. ■

ആത്മാവു നിറഞ്ഞവരാകുവിൻ

എ.ഡബ്ല്യു. ടോസർ

'ആത്മാവു നിറഞ്ഞവരായി സങ്കീർത്തനങ്ങളാലും സ്തുതികളാലും ആത്മീക ഗീതങ്ങളാലും തമ്മിൽ സംസാരിച്ചു... എല്ലായ്പ്പോഴും എല്ലാറ്റിനും വേണ്ടിയും സ്തോത്രം ചെയ്തുകൊൾവിൻ' (എഫെ. 5:18-20).

ഇന്ന് ഓരോ ദൈവപൈതലും ആത്മാവിൽ നിറയപ്പെടേണം എന്നുള്ളതാണു ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ. എങ്കിലും ചിലർ കരുതുന്നത് ഈ അനുഭവം നേതൃത്വത്തിലുള്ളവർക്കും ശുശ്രൂഷകന്മാർക്കും മാത്രമുള്ളതാണെന്നാണ്. മറ്റു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നത്, രക്ഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ തന്നെ നാം പെന്തക്കോസ്തു നാളിലെപ്പോലെയുള്ള ആത്മനിറവു പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനാൽ ഇനിയും നിറയണമെന്നു പറയുന്നതു തന്നെ അബദ്ധമാണെന്നാണ്. എപ്പോഴെങ്കിലും തങ്ങൾ നിറയപ്പെടും എന്ന അവ്യക്തമായ പ്രതീക്ഷയിൽ ചിലർ കഴിയുമ്പോൾ മറ്റു ചിലരാകട്ടെ ചിന്താക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന ഈ വിഷയത്തെ പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഓരോ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസിക്കും, രക്ഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പ്രാപിച്ചതിനേക്കാളും, ഇന്നത്തെ സാധാരണ വിശ്വാസികൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനേക്കാളും അനേക മടങ്ങയുള്ള അള

വിൽ പരിശുദ്ധാത്മ നിറവു പ്രാപിക്കാൻ കഴിയും എന്നു ഞാൻ സസന്തോഷം പ്രസ്താവിക്കട്ടെ. ഇക്കാര്യത്തിൽ നാം വ്യക്തമായ നിലപാട് എടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം സംശയങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ദുരീകരിക്കാതെ വിശ്വാസം നമ്മിൽ ഉളവാകുകയില്ല. ഉപദേശപരമായ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും സംശയങ്ങളുമുള്ള ഒരു ഹൃദയത്തിൽ ആത്മപ്പകർച്ച അയച്ചു ദൈവം നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുമെന്നു ചിന്തിച്ചു പോകരുത്! സംശയങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുവാനും സുനിശ്ചിതമായ പ്രതീക്ഷ ഉളവാക്കുവാനും ഭക്തിപൂർവ്വം ദൈവവചനം പഠിക്കുക മാത്രം ചെയ്താൽ മതി. ശ്രദ്ധയോടും താഴ്മയോടും കൂടി കർത്താവിന്റെയും അപ്പോസ്തലന്മാരുടെയും വചനങ്ങൾ പരിശോധിച്ചിട്ടും ഇപ്പോൾ നമുക്ക് ആത്മ നിറവു പ്രാപിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമെങ്കിൽ പിന്നെ മറ്റേ വിടേയും നോക്കിയിട്ടു കാര്യമില്ല. തിരുവെഴുത്തുകളിലൂടെ ഈ ഉപദേശം ബോധ്യപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ വാദഗതികൾ കൊണ്ടോ പ്രബോധനങ്ങൾ കൊണ്ടോ യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. സംശയങ്ങളെല്ലാം മാറി വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിറയപ്പെടാമെന്നു പൂർണ്ണ വിശ്വാസം കൈവന്ന

വർക്കായി മാത്രം ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ എഴുതുന്നു.

ഒരുവൻ ആത്മാവിൽ നിറയപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായി അതിനുള്ള അത്യുഗ്രമായ വാഞ്ചര അവനുമുണ്ടെന്ന് ആദ്യം ഉറപ്പാക്കണം. ഇതു വളരെ പ്രധാനമാണ്. അനേകർക്കും താത്പര്യമുണ്ടെങ്കിലും അതു ആഗ്രഹമെന്നു പോലും പറയാൻ കഴിയാത്തവിധം ഒട്ടും ആഴമില്ലാത്തതും വെറും വൈകാരികവും മാത്രമാണ്. ഈ അനുഭവത്തിന് എത്രമാത്രം കനത്ത വില കൊടുക്കേണ്ടി വരുമെന്ന് അവർക്കറിയില്ല. തികച്ചും ആത്മാർത്ഥതയോടെ, നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ ഈ അനുഭവം പ്രാപിക്കുവാൻ വാഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു ദൈവപൈതലിനോടു നമുക്കു ചോദിക്കാവുന്ന ന്യായമായ ചില ചോദ്യങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

“യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ സൗമ്യനും സ്നേഹനിധിയുമെങ്കിലും, നിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ മുഴു കർത്യത്വവും സമ്പൂർണ്ണമായും ആവശ്യപ്പെടുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറയപ്പെടുവാൻ നീ വാസ്തവമായും ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്ന് ഉറപ്പായി പറയാൻ കഴിയുമോ? നിന്റെ മുഴു വ്യക്തിത്വവും നിന്നിൽ നിന്നു മറ്റൊരാൾക്ക്, പരിശുദ്ധാത്മാവിനു തന്നെ, വിട്ടു കൊടുക്കുവാൻ നിനക്കു പൂർണ്ണ സമ്മതമാണോ? അപ്രകാരം നിന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ അവൻ ഏറ്റെടുത്താൽ ഒരിക്കലും ചോദ്യം ചെയ്യാതെയുള്ള സമ്പൂർണ്ണ അനുസരണം പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആവശ്യപ്പെടും എന്നു നിനക്കറിയാമോ? മറ്റു ബഹു ഭൂരിപക്ഷം വിശ്വാസികളും യാതൊരു കുറ്റബോധവും കൂടാതെ സ്വാതന്ത്ര്യമായി അനുവർത്തിക്കുന്ന അനേകം സ്വയത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ നിനക്കു

ക്രൂശിന്റെ പാത ഒരിക്കലും സുഗമമായിരിക്കുകയില്ല എന്ന് ഓർക്കണം. ഇന്നു കാണുന്ന ആത്മിക പരിവേഷമുള്ള പല പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്ന തിളക്കവും പ്രസരിപ്പും അല്പനേരത്തേക്കു 'വെളിച്ചദൂതന്റെ' വേഷം ധരിച്ചു പ്രത്യക്ഷനാകുന്ന സാത്താന്റെ ചിറകുകളുടെ തിളക്കം മാത്രമാണ്. ക്രൂശിനെ അതിന്റെ യഥാർത്ഥ നിലയിൽ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഭയപ്പെടുന്ന ആത്മിക ദീരുത്വം ഒരിക്കലും ക്ഷതവ്യമല്ല. അത് ഒടുവിൽ നിരാശയിലും ദുരന്തത്തിലുമേ കലാശിക്കുകയുള്ളൂ.

മാത്രം അവിടുന്ന് അനുവദിക്കുകയില്ല! സ്വയത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എന്നതു കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്: സ്വയനീതി, സ്വയപ്രശംസ, സ്വയപ്രതിരോധം, ഇത്യാദി തിന്മകളാണ്. ആത്മിക ഗോളത്തിൽ ഇന്നു കാണപ്പെടുന്ന ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളോടും, വിട്ടുവീഴ്ചകളും ഒത്തുതീർപ്പുകളും മുലമുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ കുറുക്കു വഴികളോടും അവിടുന്ന് തീർത്തും എതിരാണ്. നിന്റെ ആത്യന്തിക നന്മയ്ക്കായി അവിടുന്ന് അതീവ ശ്രദ്ധാലുവാകയാൽ നിന്നോടു വളരെ കർക്കശമായിട്ട് അവിടുന്ന് ഇടപെടും. നിന്നെത്തന്നെ എടുത്തു കാണിക്കുവാനോ ബഹുമാനിക്കുവാനോ അവിടുന്ന് നിന്നെ അനുവദിക്കുകയില്ല. നിന്റെ ജീവിത

നമുക്ക് എത്രമാത്രം ദൈവത്തെ വേണമോ അത്രമാത്രമാണ് നമുക്ക് വന്നെ ലഭിക്കുന്നത്. ആത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തടസ്സം ഇന്നു സുവിശേഷ വിഹിത രിൽ നിലവിലുള്ള 'എല്ലാം പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു' എന്നുള്ള ഉപദേശമാണ്. ഇതനുസരിച്ച് കൂടുതലായി അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു തന്നെ, അവിശ്വാസത്തിന്റെയും വചന പരിജ്ഞാനമില്ലായ്മയുടേയും പ്രത്യക്ഷ തെളിവുകളാണ്. തിരുവചനത്തിലെ ധാരാളം തെളിവുകളും, ഈ ഉപദേശം മറുകെ പിടിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിൽ യഥാർത്ഥ വിശുദ്ധി കാണപ്പെടുന്നില്ല എന്നതും, അതിന്റെ അബദ്ധ ബോധ്യത്തെ തെളിയിക്കുന്നു.

അതിന്റെ ലക്ഷ്യം തന്നെ നിന്നിൽ നിന്ന് അവിടുന്ന് എടുത്തു മാറ്റിക്കളയും! നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ നന്മയ്ക്കായി എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും നിന്നെ പരീക്ഷിക്കാനും, അഭ്യസിപ്പിക്കാനും, ശിക്ഷിക്കാനുമുള്ള പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യവും അധികാരവും അവിടുത്തേക്കുണ്ടായിരിക്കും. മറ്റ് അനേക വിശ്വാസികൾക്കും അനുഭവിക്കാനും ആസ്വദിക്കാനും കഴിയുന്ന ധാരാളം സുഖങ്ങളും സൗകര്യങ്ങളും നിന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പരിഷ്കരിച്ചതിന്മ മാത്രമാകയാൽ, നിന്നെ അതിന് ഒരിക്കലും അവിടുന്ന് അനുവദിക്കുക

കയില്ല. ഇങ്ങനെയൊക്കെ നിന്നെ തന്റെ അതിരറ്റ സ്നേഹ വലയത്തിലൊതുക്കി, അത്യന്തമൃതകരവും സുശക്തവുമായ ദിവ്യസാന്നിധ്യത്തിൽ ഒളിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ നിനക്കുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടങ്ങൾ പോലും ലാഭമായിട്ടു മാത്രമേ നിനക്കു അനുഭവപ്പെടുകയുള്ളൂ. എങ്കിലും നിന്റെ ജഡം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നുകത്തിൻ കീഴിൽ ഞെളിപിരികൊണ്ട്, ദയനീയമായി നിലവിലിരിക്കുകയും ഉതൊരിക്കലും താങ്ങാനാവാത്ത ഭാരമാണെന്ന് എപ്പോഴും വിലപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇതേ സമയം “ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടങ്ങളിൽ കുറവായുള്ളതു നിന്റെ ശരീരത്തിൽ അവന്റെ ശരീരമായ സഭയ്ക്കു വേണ്ടി പുരിപ്പിക്കാനുള്ള” മഹത്തായ പദവി അലങ്കരിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് നിന്നെ അനുവദിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇനി തീരുമാനിക്കുക! ഈ വ്യവസ്ഥകൾ എല്ലാം അംഗീകരിച്ചു കൊണ്ട് പരിശുദ്ധാത്മാ നിറവിയായി നീ ഇപ്പോഴും ആശ്രയിക്കുന്നുവോ?

ഈ വ്യവസ്ഥകൾ വളരെ കർക്കശമായി തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ, ക്രൂശിന്റെ പാത ഒരിക്കലും സുഗമമായിരിക്കുകയില്ല എന്ന് ഓർക്കണം. ഇന്നു കാണുന്ന ആത്മിക പരിവേഷമുള്ള പല പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്ന തിളക്കവും പ്രസരിപ്പും അല്പ നേരത്തേക്കു 'വെളിച്ചദൂതന്റെ' വേഷം ധരിച്ചു പ്രത്യക്ഷനാകുന്ന സാത്താന്റെ ചിറകുകളുടെ തിളക്കം മാത്രമാണ്. ക്രൂശിനെ അതിന്റെ യഥാർത്ഥ നിലയിൽ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഭയപ്പെടുന്ന ആത്മിക ഭീരുത്വം ഒരിക്കലും ക്ഷന്തവ്യമല്ല. അത് ഒടുവിൽ നിരാശയിലും ദുരന്തത്തിലുമേ കലാശിക്കുകയുള്ളൂ.

നാം ആത്മാവിൽ നിറയപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് അതിനു വേണ്ടിയുള്ള വാഞ്ചര അടക്കനാവത്തായിരിക്കണം. ആ സന്ദർഭത്തിൽ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ കാര്യം അതു മാത്രമായിരിക്കണം. മറ്റെല്ലാറ്റിനേയും പുറത്താക്കത്തക്ക വിധം അതു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തണം. നമുക്ക് എത്രമാത്രം ദൈവത്തെ വേണമോ അത്രമാത്രമാണ് നമുക്കവനെ ലഭിക്കുന്നത്. ആത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തടസ്സം ഇന്നു സുവിശേഷ വിഹിതത്തിൽ നിലവിലുള്ള 'എല്ലാം പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു' എന്നുള്ള ഉപദേശമാണ്. ഇതനുസരിച്ച് കൂടുതലായി അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു തന്നെ, അവിശ്വാസത്തിന്റെയും വചന പരിജ്ഞാനമില്ലായ്മയുടേയും പ്രത്യക്ഷ തെളിവുകളാണ്. തിരുവചനത്തിലെ ധാരാളം തെളിവുകളും, ഈ ഉപദേശം മുറുകെ പിടിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിൽ യഥാർത്ഥ വിശുദ്ധി കാണപ്പെടുന്നില്ല എന്നതും, അതിന്റെ അബദ്ധബോധ്യത്തെ തെളിയിക്കുന്നു.

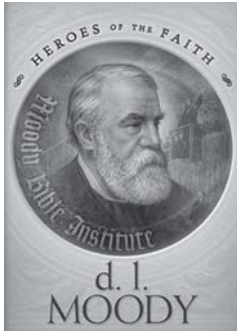
ദിവ്യാഭിഷേകം പ്രാപിച്ചവരെല്ലാം തന്നെ ആദ്യം ആഴമായ ഉത്കണ്ഠയിലും ആന്തരിക പോരാട്ടത്തിലും കൂടി കടന്നു പോയവരാണ് എന്നതിനു സംശയമില്ല. അനേക ഭക്തന്മാരുടെ ജീവിത ചരിത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് ഉന്നതമായ ആത്മീകാനുഭവങ്ങളെല്ലാം ദീർഘ കാലങ്ങളിലെ കഷ്ടതകളുടേയും ആന്തരിക വേദനയുടേയും പിന്നാലെയാണ് ലഭിക്കുന്നതെന്നാണ്. ക്രൂശിന്റെ പാത ഇന്ന് അനേകർക്കു വളരെ മനോഹരവും ആസ്വാദ്യകരവും ആയ ഒന്നായി തീർന്നിരിക്കുന്നെങ്കിലും യഥാർത്ഥ ദൈവ ചൈതലിന് അത്, എല്ലാ

യ്പ്പോഴും അർത്ഥമാക്കുന്ന നിലയിൽ തന്നെ, നിന്ദയുടേയും അപമാനത്തിന്റെയും നഷ്ടത്തിന്റേയും മാർഗ്ഗം തന്നെയാണ്. ഉന്നതമായ അനുഭവങ്ങൾ നേരിടേണ്ടി വന്നാൽ ഒരിക്കലും തളർന്നു പോകേണ്ടതില്ല. സ്വയത്തിന്റെ പരാജയത്താലുള്ളവകുന്ന നിരാശയോടൊപ്പം, ശരിയായ വിശ്വാസം കൂടിയുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഒരു നല്ല കാര്യമാണ്. കാരണം അപ്പോഴാണ് ഹൃദയത്തിന്റെ ശക്തമായ പ്രതിരോധങ്ങൾ തകരുന്നതും ആശ്വാസപ്രദനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശുശ്രൂഷകൾക്കായി ഒരുക്കപ്പെടുന്നതും! ശൂന്യതാ ബോധവും നിരാശയും മൂലം ഹൃദയം ഇരുട്ടടയുന്ന വേളയിൽ നാം ജാഗ്രതയുള്ളവരെങ്കിൽ, പിന്നാലെ ഫലപുഷ്ടമായ അനുഭവങ്ങളിലേക്ക് അവിടുന്ന് നമ്മെ നയിക്കും. നേരെ മറിച്ച്, നാം ഇവയെ തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയും നിഷേധാത്മകമായി പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്നേഹപിതാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നമുക്കായി കരുതിയിരിക്കുന്ന ദിവ്യാനുഗ്രഹങ്ങൾ നഷ്ടമാകുകയായിരിക്കും ഫലം.

നാം അവിടുത്തോടു സഹകരിച്ചാൽ, നമ്മെ ഇന്നു വരെ സ്വന്തം മാതാവിനെപ്പോലെ താലോലിച്ചിരുന്ന സ്വാഭാവിക സുഖങ്ങളെയും സന്തോഷങ്ങളെയും നമ്മിൽ നിന്നു മാറ്റുകയും ആശ്വാസപ്രദനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്നു മാത്രമല്ലാതെ മറ്റാരിൽ നിന്നും യാതൊരു സഹായവും കിട്ടാത്ത സ്ഥിതിയിൽ കൊണ്ടെത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ മൺപാത്രങ്ങളെ ഒഴിച്ചെടുക്കാനും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അത്യന്ത ശക്തി പകരത്തക്ക വിധം ഒരുക്കിയെടുക്കാനും ഈ പ്രക്രിയ സഹായിക്കും. ■

എമ്മ മൂഡിയും ഡി. എൽ മൂഡിയും: ഒരുമയോടെ ഒരേ വഴിയിൽ

“ഒരു ദിവസം ഡി.എൻ. മൂഡി മരിച്ചു എന്ന വാർത്ത പത്രങ്ങളിൽ വരും. നിങ്ങൾ അതു വിശ്വസിക്കരുത്. കാരണം ആ നിമിഷം ഞാൻ ഇന്നുള്ളതിനേക്കാൾ അതുല്യമായ ജീവന്റെ അനുഭവത്തിലായിരിക്കും.” ഒരിക്കൽ ഒരു ആരാധന യോഗത്തിനിടയ്ക്ക് മൂഡി പറഞ്ഞ

വാക്കുകളാണിത്. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം വിശദീകരിച്ചു: “ഈ മൺകുടാരമാകുന്ന ശരീരം വിട്ടു ഞാൻ മരണത്തിന് അധികാരമില്ലാത്ത, പാപത്തിന് ഇടമില്ലാത്ത, മഹത്വപൂർണ്ണമായ ശരീരത്തോടുകൂടിയ ഉയരങ്ങളിലേക്ക് നാശമില്ലാത്ത നിത്യഭവനത്തിലേക്കു മടങ്ങും. 1837-ലാണ് ഞാൻ ജഡത്തിൽ ജനിച്ചത്. എന്നാൽ 1856ൽ ആത്മാവിനാൽ വീണ്ടും ജനനം പ്രാപിച്ചു. ജഡത്താൽ ജനിച്ചത് മരിക്കും. എന്നാൽ ആത്മാവിനാൽ ജനിച്ചത് എന്നേക്കും ജീവിക്കും.”

വൈറ്റ്ഫീൽഡിനു ശേഷം രണ്ട് വൻകരകളെ (അമേരിക്കയും യൂറോപ്പും) ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ചലിപ്പിച്ച സുവിശേഷ പ്രസംഗകനായിരുന്നു ഡി.എൽ. മൂഡി. ഒരു സാധാരണ

ചെരിപ്പുകച്ചവടക്കാരൻ പയ്യനായിരുന്ന ഡി.എൽ. മൂഡി എക്കാലത്തെയും പ്രശസ്ത സുവിശേഷ പ്രസംഗകനായിത്തീർന്ന കഥ അത്ഭുതാവഹമാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നും ദൈവം മൂഡിയുടെ വഴിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന മറ്റു വ്യക്തികളിൽ നിന്നും

പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുവാനുള്ള വിനയം മൂഡി കാട്ടി. അതാണ് തന്റെ കർത്തവ്യങ്ങളിൽ സ്ഥായിയായ വിജയം കൊയ്യുവാൻ മൂഡിയെ പ്രാപ്തനാക്കിയത്. 40 വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾ മൂഡിയുടെ പ്രസംഗത്തിലൂടെ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തീയ വൃത്തങ്ങൾ അതിനെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “മൂഡി പത്തു ലക്ഷം ജനങ്ങളെ നരകത്തിൽ നിന്നും പുറത്താക്കി” (Reduced the population of hell by a million). മൂന്നു ക്രിസ്ത്യൻ സ്കൂളുകൾ, ഒരു കോൺഫറൻസ് സെന്റർ, ക്രിസ്തീയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ, മൂഡി ബൈബിൾ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, ഷിക്കാഗോ മൂഡി ചർച്ച് തുടങ്ങിയവ തളരാത്ത ഈ സുവിശേഷ പോരാളിയുടെ

നിന്നും ലവണവും കലർന്ന ചരിത്ര സ്മാരകങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നു.

മുഡി എല്ലാവരാരും അറിയപ്പെടാനുള്ള മറ്റൊരു കാരണം ഇംഗ്ലണ്ടിലും അമേരിക്കയിലും അദ്ദേഹം സംഘടിപ്പിച്ച ഉണർവ് യോഗങ്ങളായിരുന്നു. 'ഇറാ സാങ്കി' എന്ന പാട്ടുകാരനോടൊപ്പം യൂറോപ്പിൽ നടത്തിയ സുവിശേഷ ഉദ്യമങ്ങൾ ആ നൂറ്റാണ്ടിലെ തന്നെ മികച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്നു. മുഡിയുടെ കുടുംബജീവിതത്തെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞാൽ 'വീട്ടിലൊരു മുഖം, പ്രസംഗപീഠത്തിൽ മറ്റൊരു മുഖം' എന്ന പ്രസംഗകരനെക്കുറിച്ചുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലിനു നേർ വിപരീതമായിരുന്നു. ഒരു ഭർത്താവ്, പിതാവ്, മകൻ, അയൽക്കാരൻ, കുട്ടുകാരൻ എന്ന നിലകളിലെല്ലാം മുഡി കറകളഞ്ഞ ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തന്നെ വിളങ്ങി.

'അല്പ കാര്യങ്ങളുടെ ദിവസത്തെ ആർ തുച്ഛീകരിക്കുന്നു' (സെഖ. 4:10) എന്ന വചനം പോലെ മുഡിയുടെ ശുശ്രൂഷയും ഒരു ചെറിയ സൺഡേ സ്കൂളിലൂടെയാണ് ആരംഭിച്ചത്. അക്കാലത്ത് ഷിക്കാഗോയിൽ ധാരാളം സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിവന്ന 'വെൽസ്ട്രീറ്റ് മിഷ'നുമായി സഹകരിച്ച് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ മുഡി ആഗ്രഹിച്ചു. അവരുടെ സഭാസഭാസമിതിയിൽ ഒരു അധ്യാപകനായി സേവനം ചെയ്യാൻ ചെന്ന മുഡിക്ക്, 'ഇപ്പോൾ ഒഴിവില്ല' എന്ന അറിയിപ്പാണു ലഭിച്ചത്. ആകെ പത്ത് കുട്ടികൾ, പതിനഞ്ച് അധ്യാപകരും. നമ്മുടെ നാട്ടിൻ പുറങ്ങളിലെ ഗവൺമെന്റ് സ്കൂളുകളുടെ അവസ്ഥ. ആ സഭാസമിതിയിൽ കൂടുതൽ കുട്ടികളെ എത്തിക്കാനുള്ള നിയോഗം മുഡി ഒരു വെല്ലുവിളിയായി ഏറ്റെടുത്തു. സ്വർഗ്ഗീയ

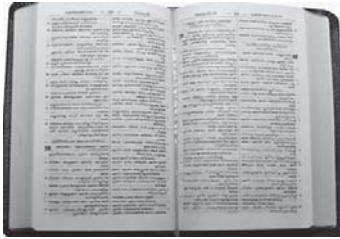
പിതാവ് ആ തീരുമാനത്തെ മാനിച്ചു. ചുരുങ്ങിയ ആഴ്ചകൾക്കുള്ളിൽ സഭാസമിതികൾ കുട്ടികളുടെ എണ്ണം നൂറിലേറിയായി. ഞായറാഴ്ച രാവിലെകളിൽ മുഡി തെരുവുകളിലൂടെ നടന്ന് കളിച്ചും അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞും നടക്കുന്ന കുട്ടികളെ 'വലയിലാക്കി' സഭാസമിതിയിലെത്തിക്കും. ഈ പണി ചെയ്ത് കഴിഞ്ഞാലുടൻ മുഡി ബൈബിൾ പഠിക്കാൻ മെഥഡിസ്റ്റ് എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭയിലെ യുവജനസമാജം ക്ലാസ്സുകൾക്കെത്തിയിരുന്നു. കുട്ടികളുടെ എണ്ണം കുടിയപ്പോൾ അധ്യാപകനാ

ഓർമയുടെ ആൽബം: മുഡിയും കുടുംബവും

കുവാൻ വെൽസ്ട്രീറ്റ് മിഷൻ അധികൃതർ നിർബന്ധിച്ചുവെങ്കിലും അപ്പോൾ മുഡി അതിന് വഴങ്ങിയില്ല. ദൈവത്തിനു വേണ്ടി എരിവാൻ വാഞ്ചരിക്കുന്ന ഹൃദയം ഒരു വശത്ത് ഉള്ളപ്പോൾ മറുവശത്ത് മുഡി സാമ്പത്തികമായും ഉയർന്നു. തകർപ്പൻ ഷു വില്പന, റിയൽ എസ്റ്റേറ്റ് ബിസിനസ്സ്, ഫൈനാൻസിങ് എല്ലാം ചേർന്ന് മുഡിയുടെ

▶ ശേഷം പേജ് 36

ബൈബിളിലൂടെ... എഫെസ്യർ

ആഴമേറിയ സത്യങ്ങളുടെ ലേഖനം

ഒരുപക്ഷേ പൗലോസ് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ആത്മീയ നിലവാരമുള്ളതാണ് എഫെസ്യർക്കുള്ള ലേഖനം. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ വളരെ ആത്മീയ നിലവാരം ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു സഭയായിരുന്നു എഫെസ്യ സഭ എന്നാണ് അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

ഗലാത്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളോട് പൗലോസിന് കടുത്ത ഭാഷയിൽ ഇങ്ങനെ പറയേണ്ടി വന്നു: “ഹാ ബുദ്ധി കെട്ട ഗലാത്യരേ, നിങ്ങളെ ആഭിചാരത്താൽ വശീകരിച്ചത് ആര്?” എന്നാൽ എഫെസ്യ ക്രിസ്ത്യാനികളെ തിരുത്തേണ്ടതായി ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മറ്റു പല സഭ

നമ്മുടെ ആത്മീയ വളർച്ചയുടെ അളവിനനുസരിച്ചു മാത്രമേ നമുക്കു സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഒരു ശിശുവിനു മാംസാഹാരം കഴിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. നാം ദീർഘകാലം ശിശുക്കളെ പോലെയിരുന്നാൽ പാൽ മാത്രം കഴിച്ച് ജീവിക്കേണ്ടി വരും.

കളോടും പങ്കു വയ്ക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്ന പലതും അവരുമായി പങ്കു വയ്ക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അത്രമാത്രം മഹത്തായൊരു സഭയായിരുന്നു അത്. കൊരിന്ത്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളോട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു പാലാണ് തന്നത്.” എന്നാൽ എഫെസ്യരുമായി ആഴമേറിയ സത്യങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. നമ്മുടെ ആത്മീയ വളർച്ചയുടെ അളവിനനുസരിച്ചു മാത്രമേ നമുക്കു സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഒരു ശിശുവിനു മാംസാഹാരം കഴിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. കാരണം അതിനു ചവച്ച രച്ച് കഴിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. നാം ദീർഘകാലം ശിശുക്കളെ പോലെയിരുന്നാൽ പാൽ മാത്രം കഴിച്ച് ജീവിക്കേണ്ടി വരും. പല വിശ്വാസികളുടേയും അവസ്ഥ ഇതാണ്. പാപക്ഷമ ലഭിച്ചു എന്നതിൽ അവർ തൃപ്തരായിരിക്കുന്നു. അതിനു ശേഷം മറ്റുള്ളവരേയും പാപക്ഷമ ലഭിക്കുന്നതിലേക്കു കൊണ്ടുവരിക എന്നതു മാത്രമാണ് തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യം എന്നവർ കരുതുന്നു.

അതു മാത്രമാണ് ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതി എങ്കിൽ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും ഉപയോഗശൂന്യമെന്നു കണ്ട് ഉപേക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. എന്തുകൊണ്ടാണ് പുതിയ നിയമത്തിൽ ഇത്രമാത്രം ഉപദേശങ്ങളുള്ളത്? നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചു കിട്ടി എന്നതിൽ മാത്രം നമ്മെ നിർത്തുവാൻ അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. വീണ്ടും ജനനത്തിൽ അവസാനിച്ച് എന്നും പാൽ മാത്രം കുടിച്ച് ജീവിക്കണമെന്നും അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. നാം പകുതയിലേക്കു വളരണമെന്നാണ് അവിടുന്ന് ആഗ്ര

ഹിക്കുന്നത്. നാം കൂടുതൽ പകുതയുള്ളവരാകുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പാകെയുള്ള നമ്മുടെ സാക്ഷ്യവും കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി തീരും. മനുഷ്യരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടു പോവുക എന്നൊരു പരിപാടി മാത്രമല്ല ദൈവത്തിനുള്ളത്. ഈ ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ ക്രിസ്തീയ ഭവനങ്ങളിലും എല്ലാ പ്രാദേശിക സഭകളിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തമായ സാക്ഷ്യം ഉണ്ടാക്കുക എന്നതാണ് ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതി. അതുകൊണ്ടാണ് യേശു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്: “ഞാൻ നിങ്ങളോട് കല്പിച്ചതെല്ലാം അനുസരിക്കുവാൻ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് സകല ജാതികളേയും എന്റെ ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾവിൻ” (മത്താ. 28:20).

എഫെസ്യ ലേഖനത്തിൽ പൗലോസ് ആകമാന സഭയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു. അകമാന സഭയുടെ തത്വമെന്താണെന്ന കാര്യം നാം അറിയും. ഈ ഭൂമിയിൽ ഒരു സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം ജീവിക്കാം എന്നതാണ് എഫെസ്യ ലേഖനം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന വിഷയം. സ്വർഗ്ഗീയ മനസ്സുള്ളവരാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഒരു സഭയ്ക്കും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ഈ ഭൂമിയിലെ തങ്ങളുടെ ചുമതലകൾ ഫലപ്രദമായി നിർവ്വഹിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. നിങ്ങൾ എത്രത്തോളം സ്വർഗ്ഗീയ മനസ്സുള്ളവനാണോ അത്രത്തോളം നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഈ ഭൂമിയിൽ പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും. മരണശേഷം നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുമെന്നു പറഞ്ഞാലും നിങ്ങൾ എത്രത്തോളം ലോക മനസ്സുള്ളവനാണോ അത്രത്തോളം ദൈവിക ഉദ്ദേശ്യം നിവർത്തിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ പ്രയോജനമില്ലാത്തവനായിരിക്കും. നിങ്ങളുടെ

ക്രിസ്തുവിലാകാതെ പുറമെയുള്ള യേശുവിനെ മാത്രം അനുസരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ നിങ്ങൾ ഒരു പക്ഷേ രക്ഷിക്കപ്പെടുക പോലുമില്ല. മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലെ മാനത്തിനു വേണ്ടി നിങ്ങൾക്കു യേശുവിനെ അനുകരിക്കാം. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ ആത്മീയത എന്നത് 'ക്രിസ്തുവിൽ ആകുന്നതും' അവിടുത്തെ മൂല്യങ്ങളും താല്പര്യങ്ങളും അറിയുന്നതും ആണ്. യേശുവിന്റെ ജീവൻ ആദ്യം ഉള്ളിൽ വരികയും പിന്നീട് പുറത്തേക്കു വ്യാപരിക്കുകയും ആണ് വേണ്ടത്.

ഭവനത്തിൽ ദൈവിക പദ്ധതി പൂർണ്ണമായി നിറവേറണമെങ്കിൽ അതൊരു സ്വർഗ്ഗീയ ഭവനമായിരിക്കണം. നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവഹിതം ഇതാണ്. "നിങ്ങളുടെ ഭൂമിയിലെ ദിനങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗം ഭൂമിയിലേക്കു വന്നതു പോലെയാകട്ടെ" (ആവ. 11:20). ഇത് പഴയ ഉടമ്പടിക്കു കീഴിൽ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിക്കു കീഴിൽ നാം എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്നു പറയുന്നതാണ് എഫെസ്യ ലേഖനം.

എഫെസ്യ ലേഖനത്തിൽ ഇടയ്ക്കിടെ വരുന്ന ഒരു പ്രയോഗമാണ് "ക്രിസ്തുവിൽ" അല്ലെങ്കിൽ "അവനിൽ." യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുറമേയുള്ള ശുശ്രൂഷ സുവിശേഷങ്ങളിൽ ആർക്കും വായിക്കാവുന്നതാണ്.

അവിടുന്ന് ദരിദ്രരോടു കരുതലുള്ളവനായിരുന്നു. അവിടുന്ന് കുഷ്ഠരോഗിയെ സ്പർശിച്ചു. അവിടുന്ന് രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കി. അവിടുന്ന് സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു... അങ്ങനെയങ്ങനെ. എല്ലാ മതവിശ്വാസത്തിൽപ്പെട്ടവരും യേശുവിന്റെ പുറമെയുള്ള ഈ ശുശ്രൂഷയെ വിലമതിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നുമാത്രമല്ല ചിലർ ഇവയിൽ ചിലത് അനുകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത് മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ വിലയുള്ളതാകയാൽ ഒരാൾക്ക് അതു വഴി നല്ല പ്രശസ്തി ലഭിക്കുന്നു. എന്നാൽ എഫെസ്യ ലേഖനം പറയുന്നത് "ക്രിസ്തുവിൽ" ആയിരിക്കുക എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. പൗലോസ് ആന്തരിക ജീവിതത്തെ കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പറയുന്നത്. ക്രിസ്തുവിലാകാതെ പുറമേയുള്ള യേശുവിനെ മാത്രം അനുസരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ നിങ്ങൾ ഒരു പക്ഷേ രക്ഷിക്കപ്പെടുക പോലുമില്ല. മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലെ മാനത്തിനു വേണ്ടി നിങ്ങൾക്കു യേശുവിനെ അനുകരിക്കാം. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ ആത്മീയത എന്നത് 'ക്രിസ്തുവിൽ ആകുന്നതും' അവിടുത്തെ മൂല്യങ്ങളും താല്പര്യങ്ങളും അറിയുന്നതും ആണ്. യേശുവിന്റെ ജീവൻ ആദ്യം ഉള്ളിൽ വരികയും പിന്നീട് പുറത്തേക്കു വ്യാപരിക്കുകയും ആണ് വേണ്ടത്.

സമാഗമന കൂടാരത്തെക്കുറിച്ചു പഠിക്കുമ്പോൾ നാം കാണുന്നത് ശീലകൾകൊണ്ടുള്ള പുറത്തെ ചുറ്റുമതിലിനെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞല്ല ദൈവം തുടങ്ങിയത് എന്നതാണ്. മറിച്ച് അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തെ പെട്ടകത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞാണ് അവിടുന്ന് തുടങ്ങിയത്. ദൈവിക വഴി എപ്പോഴും അങ്ങനെയാണ്.

വ്യക്തികളെന്ന നിലയിലും സഭയെന്ന നിലയിലും ദൈവത്തിന്റെ വാസസ്ഥലമാണ് നമ്മൾ. ദൈവം തന്റെ വാസസ്ഥലം ഒരുക്കുമ്പോൾ അവിടുന്ന് തുടങ്ങുന്നത് ഉള്ളിൽ നിന്നാണ് - നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിൽ നിന്നും. ഉള്ളിൽ എന്ന വാക്ക് 89 തവണ ഈ ചെറിയ ലേഖനത്തിൽ വരുന്നുണ്ട്. “കൃപ” 13 തവണയും “ആത്മീയം” 13 തവണയും വരുന്നുണ്ട്. എഫെസ്യ ലേഖനം ഭൗതിക അനുഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ചല്ല സംസാരിക്കുന്നത്; പകരം ആത്മീയ അനുഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. അത് ന്യായപ്രമാണത്തെക്കുറിച്ചല്ല, എന്നാൽ കൃപയെ കുറിച്ചാണ്. “ക്രിസ്തുവിൽ” ഉള്ള നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ തുടങ്ങി പുറമെയുള്ള ജീവിതത്തിലേക്കു വ്യാപരിക്കുന്നതാണ്. ഇത് മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ട് എഫെസ്യ ലേഖനം പഠിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നു മനസ്സിലാകും. അതുകൊണ്ടാണ് എഫെസ്യ ലേഖനം “സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള ആത്മീയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ” എന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

എഫെസ്യ ലേഖനം വളരെ വ്യക്തമായി തന്നെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസികളെന്ന നിലയിൽ നമുക്കു ക്രിസ്തുവിലുള്ള സ്ഥാനം സംബന്ധിച്ചാണ് ആദ്യമുന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങൾ. നാം ഈ ഭൂമിയിൽ എങ്ങനെ നടക്കണമെന്നും ‘ക്രിസ്തുവിൽ’ ഉള്ള നമ്മുടെ സ്ഥാനത്തു നിന്നുകൊണ്ട് പിശാചിനെ എങ്ങനെ എതിർക്കണമെന്നുമാണ് പിന്നീടുള്ള മുന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഉള്ളത്. അടിസ്ഥാനവും ഉപരിഭാഗവും ഉള്ള ഒരു കെട്ടിടം പോലെ

യാണിത്. ആദ്യ മുന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങൾ അടിസ്ഥാനവും അവസാനമുന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങൾ ഉപരിതല ഭാഗങ്ങളുമാണ്.

‘ക്രിസ്തുവിൽ’ എന്ന അടിസ്ഥാനം ഇല്ലാതെ ഉപരിതലം പണിയാൻ ശ്രമിച്ചാൽ നിങ്ങൾ യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിലെ ഉപദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കണമെന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്ന അക്രൈസ്തവരെ പോലെയായിരിക്കും. മതഭക്തരായ പല ആളുകളും ഗിരിപ്രഭാഷണം അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. അവർ ആളുകളോട് കരുണയും നന്മയും ഉള്ളവരാകുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അവർ അടിസ്ഥാനമില്ലാതെ ഉപരിതലം പണിയുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. വിവേചനമില്ലാത്ത ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇങ്ങനെയൊരാളെ “ക്രിസ്തുസ്വഭാവമുള്ളവൻ” എന്ന തരത്തിൽ വിലമതിക്കും. അവർ അന്ധരാണ്. അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത ഒരു വീട് വെള്ളപ്പൊക്കം വരുമ്പോൾ ഒലിച്ചു പോകും.

അത്തരം ആളുകളെ വിലമതിക്കുന്നവൻ അവരെ പോലെയൊക്കെ എന്നതാണ് അതിലെ അപകടം. നിങ്ങൾക്കു ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ദരിദ്രരേയും കുഷ്ഠരോഗികളെയും വിധവമാരേയും സംരക്ഷിക്കുന്ന സാമൂഹിക സേവനങ്ങളൊക്കെ ചെയ്ത് മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ മാനം തേടാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൽ അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്താൽ തിരസ്കരിക്കപ്പെടും. ഇതാണ് ഇന്നു ക്രിസ്തീയ ഗോളത്തിൽ നാം നേരിടുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥ അപകടം.

എഫെസ്യ ലേഖനത്തിന്റെ ആദ്യ മുന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പ്രബോധന

ങ്ങളോ കല്പനകളോ ഇല്ല എന്ന വസ്തുതയാണ് നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട മറ്റൊരു കാര്യം. ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ നമ്മോട് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. ദൈവം നമുക്കു വേണ്ടി എന്തു ചെയ്തു എന്നു മാത്രമാണ് അവിടെ പറയുന്നത്. എന്നാൽ 4 മുതൽ 6 വരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രബോധനങ്ങളാണ്. ഇതാണ് ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ നമുക്കുണ്ടാകേണ്ട സന്തുലിതാവസ്ഥ. ആദ്യം ദൈവം നമുക്കുവേണ്ടിയും നമ്മുടെ ഉള്ളിലും എന്തു ചെയ്തു എന്നതു സംബന്ധിച്ചു നാം വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അപ്പോൾ ദൈവം നമ്മിലൂടെ പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങും. ദൈവം ഒരു പ്രവൃത്തി നമ്മളിൽ ആദ്യം ചെയ്യാതെ ദൈവത്തിനു നമ്മളിലൂടെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഇല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിക്കുക എന്നത് ഒരു സ്വയം പ്രവൃത്തിയായി തീരും. നമുക്കു സ്വയം ശ്രമിച്ച് ഒരു ജീവിതം നയിക്കുവാനും ദരിദ്രരെ സഹായിക്കുവാനും മൊക്കെ കഴിയും. എന്നാൽ അവയൊക്കെ പുറമെയുള്ളതും പൊള്ളയായതും ആയിരിക്കും. അതിനാലാണ് എഫെസ്യ ലേഖനം “ക്രിസ്തുവിൽ” എന്നതിന് ഉന്നതം നൽകുന്നത്.

പല മതവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകളും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഗിരിപ്രഭാഷണത്തെ വിലമതിക്കുകയും അത് അനുകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ വളരെയധികം നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ “ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക്” ആദ്യം വന്നിട്ടില്ല. അതിനാൽ അത് ദൈവം അവരിലൂടെ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയല്ല. അവർ ക്രിസ്തുവിനെ

അനുകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം. അഗ്നിയുടെ ചിത്രം പോലെയാണത്.

അകലെ നിന്നു നോക്കുമ്പോൾ യഥാർത്ഥ അഗ്നി ആണെന്നു തോന്നുന്നതുപോലെ അഗ്നിയുടെ ഒരു ഛായാചിത്രം വരച്ചു വയ്ക്കുവാൻ ഒരു നല്ല കലാകാരനു കഴിയും. എന്നാൽ അത് ചൂടോ വെളിച്ചമോ നൽകുന്നില്ല. നമുക്കു ശരിയായ വിവേചനമില്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരാൽ നാം കബളിപ്പിക്കപ്പെടാം. ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിക്കുന്നതിലൂടെ ലോകത്തിന്റെ മാനം ലഭിക്കുവാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ അത് അവനു നിത്യജീവൻ നൽകുകയില്ല. നിത്യജീവൻ ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ഒരുവൻ യേശുവിനെ വ്യക്തിപരമായി കർത്താവും രക്ഷിതാവും ആയി അറിയണം.

യേശു പറഞ്ഞു “ആദ്യം പാത്രത്തിന്റെ അകം വെടിപ്പാക്കുക അപ്പോൾ പുറവും ശുദ്ധമായി തീരും.” അതാണ് ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിന്റെ പ്രധാന ഊന്നൽ. അത് കേവലം വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത് എന്നു മാത്രമല്ല സ്ത്രീയെ മോഹത്തോടെ നോക്കുക പോലും ചെയ്യരുതെന്നാണ്. അത് കേവലം നാവിനെ നിയന്ത്രിക്കണം എന്നു മാത്രമല്ല. ഹൃദയം നിറഞ്ഞു കവിയുന്നതാണ് വായ് സംസാരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഹൃദയം മുഴുവൻ മലിനമാണെങ്കിൽ നാവിനെ നിയന്ത്രിച്ചതു കൊണ്ടു മാത്രം കാര്യമില്ല. ശ്രദ്ധിക്കാത്ത ഒരു നിമിഷം ഹൃദയത്തിലുള്ള എല്ലാ മാലിന്യവും പുറത്തേക്കു വരും. “പൂർണ്ണ ജാഗ്രതയോടെ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക” (സഭ്യ. 4:23).

അധ്യായം ഒന്ന്

അധ്യായം 1:3 പറയുന്നു “സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സകല ആത്മീയനൂഗ്രഹങ്ങളാലും ക്രിസ്തുവിൽ നമ്മെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവവും പിതാവുംമായവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ.” ശ്രദ്ധിക്കുക. ഇവിടെ അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം ആത്മീയമാണ്. അല്ലാതെ ഭൗതികമല്ല. പഴയ ഉടമ്പടി പ്രകാരം യിസ്രായേൽ മക്കൾക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നത് ഭൗതിക അനുഗ്രഹങ്ങളാണ്. ആവർത്തനം 28ൽ നമുക്കത് വായിക്കാൻ കഴിയും. മോശെ കൊണ്ടുവന്ന ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്നും ക്രിസ്തു കൊണ്ടുവന്ന കൃപയെ വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നത് ഇതാണ്. ഇത്തരമൊരു വാക്യം പഴയ ഉടമ്പടിക്കു കീഴിൽ ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കും വായിക്കുക “ഭൂമിയിലുള്ള സകല ഭൗതിക അനുഗ്രഹങ്ങളാലും മോശെ മുഖാന്തിരം അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന സർവ്വശക്തനായ ദൈവം (പിതാവെന്നല്ല) വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ.” അതിനാൽ ഭൗതികമായ രോഗസൗഖ്യവും ഭൗതികമായ അനുഗ്രഹങ്ങളും ആഗ്രഹിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾ പഴയ ഉടമ്പടിയിലേക്കു മടങ്ങി പോവുകയാണ്. അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളല്ല. പഴയ യിസ്രായേൽ മക്കളാണ്. അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളല്ല മോശെയുടെ അനുയായികളാണ്.

അതിന്റെ അർത്ഥം ദൈവം വിശ്വാസികളെ ഭൗതികമായി അനുഗ്രഹിക്കുകയില്ല എന്നാണോ? തീർച്ചയായും അനുഗ്രഹിക്കും. എന്നാൽ വ്യത്യസ്തമായ തരത്തിലായിരിക്കും. അത് അവർ മുമ്പേ അവിടുത്തെ രാജ്യവും നീതിയും അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഭൗതിക ആവശ്യങ്ങൾ എല്ലാം അതോടുകൂടെ

ഭൗതികമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾ പഴയ ഉടമ്പടിയിലേക്കു മടങ്ങി പോവുകയാണ്. അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളല്ല. പഴയ യിസ്രായേൽ മക്കളാണ്. അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളല്ല മോശെയുടെ അനുയായികളാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം ദൈവം വിശ്വാസികളെ ഭൗതികമായി അനുഗ്രഹിക്കുകയില്ല എന്നാണോ? തീർച്ചയായും അനുഗ്രഹിക്കും. എന്നാൽ വ്യത്യസ്തമായ തരത്തിലായിരിക്കും.

സാധിച്ചു കിട്ടിയിരിക്കും. പഴയ ഉടമ്പടിക്കു കീഴിൽ ആളുകൾ ഇത്തരം ഭൗതിക അനുഗ്രഹങ്ങൾ മാത്രമാണ് അന്വേഷിച്ചത്. അത് അവർക്കു ധാരാളമായി ലഭിച്ചു. ധാരാളം മക്കൾ, വളരെ സമ്പത്ത്, വളരെ പണം, ശത്രുക്കളുടെ മേൽ ജയം, ഭൂമിയിൽ സ്ഥാനവും മാനവും അങ്ങനെ പലതും. എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിക്കു കീഴിൽ നാം അന്വേഷിക്കുന്നത് ആത്മീയ അനുഗ്രഹം, ആത്മീയ മക്കൾ, ആത്മീയ സമ്പത്ത്, ആത്മീയ മാനം, ആത്മീയ വിജയങ്ങൾ (സാത്താന്റെ മേലും ജഡത്തിന്റെ മേലും ആണ്. അല്ലാതെ ഫെലിസ്ട്രർക്കോ മറ്റേതെങ്കിലും മനുഷ്യർക്കോ എതിരെയല്ല) എന്നിവയാണ്. ദൈവഹിതം നിവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള നമ്മുടെ

അനുഗ്രഹം പ്രസംഗിക്കുന്ന ആളുകൾ വേദപുസ്തകത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് പ്രസംഗിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു ആവർത്തനം 28:11ൽ പറയുന്ന പഴയ ഉടമ്പടിയിലെ അനുഗ്രഹത്തിൽ ദൈവം യിസ്രായേൽ മക്കൾക്കു ധാരാളം പണവും ധാരാളം സന്താനങ്ങളേയും നൽകുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ പ്രസംഗകർ ഇതിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം പ്രസംഗിക്കുന്നില്ല. ഇത് അവരുടെ സത്യസന്ധതയുടെ കുറവാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഒരു അനുഗ്രഹ പ്രസംഗകനും ദൈവം ധാരാളം സന്താനങ്ങളെ നൽകും എന്നു പ്രസംഗിക്കുന്നത് കേട്ടിട്ടില്ല.

ഭൗതിക ആവശ്യങ്ങളായ ആരോഗ്യവും പണവും ദൈവം നൽകും. നാം നശിച്ചു പോകാത്ത അത്ര അളവിൽ ദൈവം നമുക്കു പണം നൽകും. പഴയ ഉടമ്പടിക്കു കീഴിൽ ദൈവം ചില ആളുകളെ കോടീശ്വരന്മാരാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നു നമുക്കു വേണ്ടി അങ്ങനെ ചെയ്യുകയില്ല. കാരണം അത് നമ്മെ ഉയരത്തിലുള്ളത് അന്വേഷിക്കുന്നതിൽ നിന്നു തടയുകയും നമ്മെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

പഴയ ഉടമ്പടിയും പുതിയ ഉടമ്പടിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം പല വിശ്വാസികളും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. അതിനാലാണ് അവർ ഇപ്പോഴും

പഴയ ഉടമ്പടിക്കു കീഴിൽ ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നത്. അനുഗ്രഹം പ്രസംഗിക്കുന്ന ആളുകൾ വേദപുസ്തകത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് പ്രസംഗിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു ആവർത്തനം 28:11ൽ പറയുന്ന പഴയ ഉടമ്പടിയിലെ അനുഗ്രഹത്തിൽ ദൈവം യിസ്രായേൽ മക്കൾക്കു ധാരാളം പണവും ധാരാളം സന്താനങ്ങളേയും നൽകുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ പ്രസംഗകർ ഇതിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം പ്രസംഗിക്കുന്നില്ല. ഇത് അവരുടെ സത്യസന്ധതയുടെ കുറവാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഒരു അനുഗ്രഹ പ്രസംഗകനും ദൈവം ധാരാളം സന്താനങ്ങളെ നൽകും എന്നു പ്രസംഗിക്കുന്നത് കേട്ടിട്ടില്ല. ഈയൊരു വസ്തുത മാത്രം മതി ഇവർ വലിയ ചതിയന്മാരാണെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ. അവർ ഭൗതിക അനുഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു കാരണം അവരുടെ വലിയ സമ്പത്തിനെ അവർക്കു ന്യായീകരിക്കണം (അവർ ദരിദ്രരായ ആളുകളിൽ നിന്നും ശേഖരിച്ചു സമ്പാദിച്ചത്). അതിനാൽ പ്രധാനമല്ലാത്ത പഴയ നിയമ വാക്യം ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ഇത്തരം പ്രസംഗകരുടെ ചതിയിൽ പെടരുത്.

1:3ൽ കാണുന്ന ആത്മീയ അനുഗ്രഹം എന്ന വാക്കിനെ “പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ” എന്നു പരിഭാഷപ്പെടുത്താം. ക്രിസ്തുവിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള എല്ലാ അനുഗ്രഹവും ദൈവം നമുക്കു നൽകിക്കഴിഞ്ഞു. നാം അത് യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ അവകാശമാക്കിയാൽ മാത്രം മതി. വഴിയരികിൽ ഭിക്ഷയാചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു

യാചക ബാലികയെ സങ്കല്പിക്കുക. ധനികനായ ഒരു രാജകുമാരൻ അവളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ തീരുമാനിക്കുകയും, ബാങ്കിൽ കോടികൾ നിക്ഷേപിക്കുകയും ഏതു സമയത്തും അവൾക്കു പിൻവലിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. എത്ര ഭാഗ്യവതിയാണവൾ! ഒരിക്കൽ ചില നാണയ തുട്ടുകൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു തകരപാത്രമാണവൾക്കുണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇന്നവൾ വിലയേറിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച് ആഡംബരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു. എത്ര തുക വേണമെങ്കിലും അവൾക്കു ബാങ്കിൽ നിന്നും പിൻവലിക്കാം. കാരണം ആ രാജകുമാരൻ ഒപ്പിട്ടു നൽകിയ ധാരാളം ചെക്കുകൾ അവളുടെ കൈവശമുണ്ട്. ആത്മീയ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇതാണ് നമ്മുടെ അവസ്ഥ. നമുക്കു സ്വർഗ്ഗമെന്ന ബാങ്കിൽ പോയി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഓരോ അനുഗ്രഹങ്ങളും അവകാശമാക്കാം. കാരണം അവയെല്ലാം ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ നമുക്കുള്ളതാണ്.

നാം ക്രിസ്തുവുമായി “ഒരു വിവാഹ ഉടമ്പടി ബന്ധത്തിലെമ്പോലെ” നിലനിന്നുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയണം: “കർത്താവേ, ഈ ഭൂമിയിലുള്ള നാളൊക്കെയും അങ്ങയോട് ഒരു മണവാട്ടിയോടെന്നപോലെ സത്യസന്ധമായിരിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.” സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതെല്ലാം ക്രിസ്തുവിൽ നമുക്കുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള സകല അനുഗ്രഹവും നമുക്കുള്ളതായിരിക്കും. നമ്മളതൊക്കെ അർഹിക്കുന്നുവെന്നു ദൈവത്തെ പറഞ്ഞ് ബോധിപ്പിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. കാരണം, നാം അവയൊന്നും തന്നെ

അർഹിക്കുന്നില്ല. ആ യാചക പെൺകുട്ടി തനിക്കു സൗജന്യമായി ലഭിച്ച സമ്പത്തെല്ലാം തനിക്ക് അർഹതപ്പെട്ടതാണെന്നു കരുതുമെന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുണ്ടോ? ഒരിക്കലുമില്ല. നമുക്കു ലഭിക്കുന്നതെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ കരുണയാലും കൃപയാലുമാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതെല്ലാം നമുക്കെടുക്കാം. കാരണം അവയെല്ലാം ക്രിസ്തുവിൽ സൗജന്യമായി നമുക്കു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ ഉപവാസത്താലോ പ്രാർത്ഥനയാലോ നേടാവുന്നതല്ല അവയൊന്നും. പലരും ഇത്തരത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നേടാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനാൽ അവർക്കതു ലഭിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെ നമുക്കതു ലഭിക്കുകയില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റേതെന്ന നിലയിൽ നാം അത് സ്വീകരിക്കുക മാത്രം ചെയ്താൽ മതി.

ചില ഭൗതിക ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ദൈവം എന്നെ ഈ പാഠം പഠിപ്പിച്ചത് ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. ഞാൻ ഇങ്ങനെ ദൈവത്തോടു പറഞ്ഞു. “ദൈവമേ, ഞാൻ വളരെ വർഷങ്ങളായി അങ്ങയെ സേവിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ എനിക്ക് ഈ കാര്യം ചെയ്തു തരണം.” ദൈവം പറഞ്ഞു “ഇല്ല, നീ നിന്റെ സ്വന്തം നാമത്തിൽ ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ തരികയില്ല.” യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ആ ദിവസം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. അപ്പോൾ മാത്രം രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിശ്വാസിയും 1959ൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഞാനും ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു ചെല്ലേണ്ടത് യേശു ക്രിസ്തുവിനുള്ളത് എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമാണെന്ന് അന്നു ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. യേശുക്രിസ്തു

നാം മരിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ ദൈവം നമ്മെ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നു പറയുന്ന ഒരു വാക്യം പോലും വേദപുസ്തകത്തിലില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനു മുൻപ് ഈ ഭൂമിയിൽ വിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരുമായി ജീവിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ദൈവം നമ്മെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. മരിക്കുമ്പോൾ നാം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകും എന്നു പറയുന്ന ധാരാളം പാട്ടുകൾ നാം പാടാറുണ്ട്. വിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരുമായിരിക്കുവാനാണ് ദൈവം നമ്മെ തിരഞ്ഞെടുത്തതെന്നു പറയുന്ന പാട്ടുകൾ നാം അധികം കേൾക്കാറില്ല. നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാട് മാറേണ്ടതുണ്ട്.

ഒപ്പിട്ട ചെക്കുമായി വേണം ഞാനും ആ വ്യക്തിയും സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ബാങ്കിൽ ചെല്ലേണ്ടത്. അതിനു പകരം ഞാൻ വർഷങ്ങളായി ദൈവത്തോട് വിശ്വസ്തനായിരിക്കുന്നു എന്നതിനാൽ സ്വന്തമായി ഒപ്പിട്ട ചെക്കുമായി ചെന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ബാങ്ക് അതു തിരസ്കരിക്കും. അതിനാലാണ് നമ്മുടെ പല പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ഉത്തരം ലഭിക്കാതെ പോകുന്നത്. നാം യേശുവിന്റെ നാമത്തിലല്ല ചെല്ലുന്നത്. നാം സ്വന്തം പേരിലാണ് ചെല്ലുന്നത്. നാം ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ വിട്ടു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് എന്നതിനാൽ ദൈവം നമ്മുടെ

പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ഉത്തരം തന്നെ മതിയാകൂ എന്നാണ് നാം കരുതുന്നത്. നാം എഴുപതു വർഷം വിശ്വസ്തതയോടെ ജീവിച്ചാലും ദൈവമുമ്പാകെ വരുമ്പോൾ ഒരു പുതിയ വിശ്വാസിയെ പോലെ ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ വരാവൂ- യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ. ആ ഒരു വെളിപാടിനായി ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. കാരണം അതിനു ശേഷം ഒരിക്കൽപോലും സ്വന്തമായി ഒപ്പിട്ട ചെക്കുമായി ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു പോയിട്ടില്ല. അങ്ങനെ പോകുവാൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഞാൻ എന്നോടു തന്നെ ഇങ്ങനെ പറയും. “ആ ചെക്ക് ഒരിക്കലും മാറി കിട്ടുന്നില്ല. യേശുവിനുള്ള യോഗ്യതയാൽ ഞാൻ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ പോകട്ടെ.” അതിനാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സകല അനുഗ്രഹവും ക്രിസ്തുവിൽ നമുക്കുള്ളതാണ്.

ഒന്നാം അധ്യായം നാലാം വാക്യം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു “ദൈവം ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുൻപേ ക്രിസ്തുവിൽ നമ്മെ തിരഞ്ഞെടുത്തു.” ലോക സൃഷ്ടിക്കു മുൻപേ എന്നു വെച്ചാൽ ഉല്പത്തി 1:1നു മുമ്പേ ദൈവം നമ്മെ ക്രിസ്തുവിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തു.” ലോകസൃഷ്ടിക്കു മുൻപേ എന്നത് ഉല്പത്തി 1:1നു മുൻപുള്ളതാണെന്നു കാണാം. യോഹന്നാൻ 1:1ൽ പറയുന്നു “ആദിയിൽ വചനം ദൈവത്തോടു കൂടെയായിരുന്നു. വചനം ദൈവം (യേശു) ആയിരുന്നു.” അത് ഭൂതകാല നിത്യതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സമയക്രമമനുസരിച്ച് വേദപുസ്തകത്തിലെ ആദ്യവാക്യം ഇതാണ്. അടുത്ത വാക്യം ഉല്പത്തി 1:1 അല്ല മറിച്ച് എഫെസ്യർ 1:3 ആണ്. അതും ഭൂത

കാല നിത്യതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ്. സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുൻപേ ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ക്രിസ്തുവിലുള്ള നമ്മളും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന തിരിച്ചറിവ് ആശ്ചര്യകരമായ ഒന്നല്ലേ? സകല സൃഷ്ടിക്കും മുൻപേ ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിലുള്ള ജീവപുസ്തകത്തിൽ നമ്മുടെ പേരുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാലാണ് നാം ഒരിക്കലും നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ലാത്തത്. നാം ദൈവത്തിനു പ്രത്യേകതയുള്ളവരാണ്. നിങ്ങൾ ആർക്കും പ്രയോജനമില്ലാത്തവനാണെന്നു തോന്നാം. എന്നാൽ നിങ്ങൾ വീണ്ടും ജനിച്ചയാളാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ പേരും ഉല്പത്തി 1:1നു മുൻപേ ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ട്. അതിനായി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാം.

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുന്നതിനു വേണ്ടിയല്ല ദൈവം നമ്മെ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇന്നുള്ള പല പ്രസംഗങ്ങളുടേയും വിഷയം നാം മരിച്ചാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. നാം മരിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ ദൈവം നമ്മെ തെരഞ്ഞെടുത്തു എന്നു പറയുന്ന ഒരു വാക്യംപോലും വേദപുസ്തകത്തിലില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനു മുൻപ് ഈ ഭൂമിയിൽ വിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരുമായി ജീവിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ദൈവം നമ്മെ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. മരിക്കുമ്പോൾ നാം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകും എന്നു പറയുന്ന ധാരാളം പാട്ടുകൾ നാം പാടാറുണ്ട്. വിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരുമായിരിക്കുവാനാണ് ദൈവം നമ്മെ തെരഞ്ഞെടുത്തതെന്നു പറയുന്ന പാട്ടുകൾ നാം അധികം കേൾക്കാറില്ല. നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാട് മാറേണ്ടതുണ്ട്. 1 മുതൽ 3 വരെയുള്ള

അദ്ധ്യായങ്ങൾ അടിത്തറയാണ്. അടിത്തറയിലുള്ള ഒരു കല്ലും ഇങ്ങനെ പറയില്ല. “ഞങ്ങൾ മരിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനാണ് ദൈവം ഞങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുത്തത്.”

ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ അടിത്തറ ദുർബ്ബലമാണെങ്കിൽ ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന നിലയിലുള്ള നിങ്ങളുടെ ജീവിതവും തകർന്നു വീഴും. ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ നാലാം നിലയിൽ ഒരു വിള്ളലുണ്ടെങ്കിൽ മിക്കവാറും അതിനു കാരണം അടിസ്ഥാനം ദുർബ്ബലമായിരുന്നു എന്നതായിരിക്കും. നൂറു നിലകളുള്ള മറ്റു ചില കെട്ടിടങ്ങൾക്കു വിള്ളലൊന്നുമില്ലാതിരിക്കുന്നതിനു കാരണം അവയ്ക്കു വളരെ ആഴത്തിൽ ശക്തമായ അടിത്തറയുണ്ടെന്നതാണ്. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലും അങ്ങനെയാണ്. വീണ്ടും ജനിച്ച പതിനഞ്ചു വർഷം കഴിഞ്ഞ് നിങ്ങൾ പിന്മാറ്റത്തിൽ ആകുന്നുവെങ്കിൽ അതിനു കാരണം നിങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ഒരു നല്ല അടിത്തറ ഇട്ടില്ല എന്നതാണ്. ദൈവത്തിൽ നിന്നും ഒന്നാമത് ആത്മീയ അനുഗ്രഹങ്ങളാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക. അല്ലാതെ ഭൗതികവും സാമ്പത്തികവുമായ അനുഗ്രഹങ്ങളല്ല നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക. നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിലാണ് എന്നു ഉറപ്പാക്കുക. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുവാനല്ല ദൈവം നിങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുത്തതെന്നും എന്നാൽ അവിടുത്തെ മുമ്പാകെ വിശുദ്ധനും കുറ്റമില്ലാത്തവനും ആയി ജീവിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണെന്നും തിരിച്ചറിയുക. (തുടരും)

(മൊഴിമാറ്റം: സാജു ജോസഫ്)

വിശ്വസിക്കുകയും സ്നാനമേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും

വാച്ച്മാൻ നീ

‘നിങ്ങൾ ഭൂലോകത്തിൽ ഒക്കെയും പോയി സകല സൃഷ്ടിയോടും സുവിശേഷം അറിയിപ്പിൻ. വിശ്വസിക്കുകയും സ്നാനമേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും; വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടും.” (മർക്കൊ. 16:15,16).

മുകളിൽ രണ്ടാമതു വായിച്ച വാക്യത്തിന്റെ ക്രമം നമ്മിൽ പലർക്കും ഒരത്ഭുതമായിത്തോന്നിയേക്കാം. ‘വിശ്വസിച്ചു രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നവൻ സ്നാനം ഏല്ക്കണം’ എന്നല്ല അവിടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്: നേരെ മറിച്ചുള്ള ഒരു രൂപത്തിലാണ്. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “വിശ്വസിക്കുകയും സ്നാനമേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും.” കർത്താവു പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യം താൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വിധത്തിലേക്ക് നാം മാറ്റിമറിക്കുന്ന പക്ഷം അതു നമുക്കു വിനാശകരമായിത്തീരും. അവിടുന്ന് പറയുന്നതെല്ലാം അർത്ഥപൂർണ്ണമാണ്. അതിലെ ഓരോ വാക്കും അവിടുന്ന് കരുതിത്തന്നെയാണ് സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇതാണ് കർത്താവു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം:

‘യേശുവിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുകയും സ്നാനമേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ മാത്രമാണ് നാം രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്.’ ചിലർ ഇതു കേട്ടു ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലായേക്കാം. “എന്താണു നിങ്ങൾ അർത്ഥമാക്കുന്നത്?” എന്ന് അവർ ചോദിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ നിങ്ങൾ കൃഷ്ണാതിരിക്കൂ. ഞാനല്ല അതു പറഞ്ഞത്: എന്റെ കർത്താവാണ്. വിശ്വാസം, സ്നാനം, രക്ഷ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ക്രമം വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയത് അവിടുന്ന് തന്നെയാണ്. അതിനെ വിശ്വാസം, രക്ഷ, സ്നാനം എന്നിങ്ങനെ നാം ഭേദപ്പെടുത്തരുത്: അങ്ങനെയൊരു വാൻ നാം എത്ര തന്നെ ആഗ്രഹിച്ചാലും, കർത്താവു പറഞ്ഞത് അതുപോലെ തന്നെ നിലനില്ക്കണം. അതു ചെയ്യാതെ കഴിയുകയും അനുസരിക്കുകയും മാത്രമാണ് നമ്മുടെ കടമ.

അതിനാൽ ഞാൻ ആവർത്തിക്കട്ടെ: “വിശ്വസിക്കുകയും സ്നാനമേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും.” ‘നിങ്ങൾ സ്നാനത്തിലൂടെയുള്ള വീണ്ടും ജനനത്തിലാണോ വിശ്വസിക്കുന്നത്?’ എന്നു നിങ്ങൾ എന്നോടു ചോദിച്ചേക്കാം. ഇല്ല,

ഞാനതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. 'വിശ്വസിക്കുകയും സ്നാനമേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ വീണ്ടും ജനനം പ്രാപിക്കും' എന്നല്ല കർത്താവു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അവിടുന്ന് അതു പറയാത്ത സ്ഥിതിക്ക് എനിക്ക് അതിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. അവിടുത്തെ വാക്കുകൾ - 'വിശ്വസിക്കുകയും സ്നാനമേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും' എന്നാണ്. അതിനാൽ സ്നാനത്തിലൂടെയുള്ള രക്ഷയിലാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

ഇവിടെ സ്വാഭാവികമായി ഉയർന്നുവരുന്ന പ്രശ്നം ഇതാണ്: ഈ പ്രസ്താവനയ്ക്ക് എന്താണർത്ഥം? അപ്പൊസ്തല പ്രവൃത്തികൾ 2:40,41 എന്നീ വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെ - "ഈ വക്രതയുള്ള തലമുറയിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടുവിൻ" എന്ന പത്രോസിന്റെ പ്രബോധനം കേട്ടപ്പോൾ അവന്റെ വാക്കുകൊണ്ടുവർ സ്നാനപ്പെട്ടുവെന്ന് ലൂക്കോസ് പറയുന്ന ഭാഗത്തിനും എന്താണർത്ഥം?

ഈ ചോദ്യത്തിനുത്തരം നൽകുവാനായി ആദ്യം തന്നെ രക്ഷിക്കപ്പെടുക എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം. രക്ഷയെപ്പറ്റി നമുക്കു വളരെ തെറ്റായ ഒരു ചിന്തയാണുള്ളതെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. നരകത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തുന്ന ഒരു പരിപാടിയായിട്ടാണ് പലരും രക്ഷയെപ്പറ്റി സങ്കല്പിക്കുന്നത്. അഥവാ നമ്മുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപെട്ട് മേലാൽ വിശുദ്ധ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരു പരിപാടിയെന്നും ചിന്തിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ നമ്മുടെ ചിന്ത തെറ്റാണ്. ദൈവവചനത്തിൽ രക്ഷയെന്നത് ഇതിൽ നിന്നും വളരെ മുമ്പോട്ടു നമ്മെ നയിക്കുന്ന ഒരു

പ്രവർത്തനമാണ്. എന്തെന്നാൽ രക്ഷയെന്നത് പാപം, നരകം എന്നിവയെയോ വിശുദ്ധി, സ്വർഗ്ഗം എന്നിവയെയോ സംബന്ധിക്കുന്നതിലധികം മറ്റൊന്നുമായിട്ടാണു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ദൈവം നമുക്കു നൽകുന്ന ഓരോ നല്ല ദാനവും അതിനെതിരെയുള്ള ഒരു തിന്മയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണു നൽകപ്പെടുന്നതെന്ന് നമുക്കറിയാം. ശിക്ഷാവിധിയുള്ളതിനാൽ അതിനെതിരെ ദൈവം നമുക്കു നീതീകരണം നൽകുന്നു. മരണം ഉള്ളതുമൂലം അവിടുന്നു നമുക്കു നിത്യജീവൻ നൽകുന്നു. പാപം ഉള്ളതിനാൽ നമുക്കു പാപക്ഷമ നൽകുന്നു. ശിക്ഷാവിധിക്കെതിരേ നീതീകരണം, മരണത്തിനെതിരേ നിത്യജീവൻ, പാപത്തിനെതിരേ പാപക്ഷമ. അതുപോലെ എന്തിനെതിരേയാണു രക്ഷ? ഇനി നാം കാണുവാൻ പോകുന്നതുപോലെ രക്ഷയെന്നത് ലോകത്തിനെതിരെ (അതായത് കോസ്മോസ് എന്ന ഗ്രീക്കു പദം കൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്ന ഇഹലോകവ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരെ) ഉള്ള ദൈവവാഗ്ദാനമാണ്.

സാത്താൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശത്രുവാണ്. അവൻ മനുഷ്യന്റെ ജഡത്തിലൂടെ നമ്മെയെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ലോകവ്യവസ്ഥയെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മിലാരും അതിൽ നിന്ന് ഒഴിവുള്ളവരല്ല. ഈ ലോകവ്യവസ്ഥയൊന്നാകെ പിതാവായ ദൈവത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ലോകം, ജഡം, പിശാച് എന്നീ മൂന്ന് അന്ധകാരശക്തികൾ ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നു ദൈവവ്യക്തികൾക്കെതിരായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ

രക്ഷയെന്നത് പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയോ നരകം ഒഴിവാക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിഗതമായ ഒരു കാര്യമല്ല. നാം വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന പുറത്തു പോകേണ്ട ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് അതിനെ വീക്ഷിക്കേണ്ടത്. ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഞാൻ ഒരു ലോകവ്യവസ്ഥയെ മുഴുവനായും വിട്ടു പുറപ്പെടുകയും മറ്റൊന്നിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്. ദൈവിക ഉദ്ദേശ്യത്തെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ട് സാത്താൻ പടുത്തുയർത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു സംഘടിത മേഖലയെ ഒന്നാകെ വെടിഞ്ഞ് അതിൽ നിന്നു ഞാൻ രക്ഷ പ്രാപിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്.

പുറം നമുക്കെല്ലാം അറിവുണ്ടെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ജഡം ദൈവിക കാര്യസ്ഥനായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ തിരെയും സാത്താൻ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ തിരെയും 'ലോകം' സ്രഷ്ടാവായ പിതാവിനെ തിരെയും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ലോകം എന്ന പേരിൽ നാം വിളിക്കുന്ന ഈ വ്യവസ്ഥ പിതാവും ലോകസ്രഷ്ടാവുമായ ദൈവത്തിനെ തിരാണ്. "എത്രയും നല്ലത്" എന്ന വാക്കുകളിലൂടെ (ഉൽപത്തി 1:31) സൂചിതമായ ദൈവപദ്ധതി ആവി

ഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ളത് പിതാവായ ദൈവമാണ്. ഈ പ്ലാൻ പൂർത്തിയാക്കുന്ന പരിപാടിയിൽ നിന്ന് ദൈവം വിരമിക്കുന്നില്ല. ലോകസൃഷ്ടിക്കു മുമ്പു മുതൽ തന്നെ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ മക്കുടമാക്കിക്കൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്നതും തന്റെ പുത്രന്റെ സ്വഭാവത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു ദൈവവ്യവസ്ഥയെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് ഹൃദയത്തിൽ കരുതിയിരുന്നു. എന്നാൽ സാത്താൻ ഇടയിൽ കടന്ന് അതിനു പ്രതിബന്ധമുണ്ടാക്കി. ഈ ലോകത്തെ തന്റെ പ്രവർത്തനരംഗവും മനുഷ്യനെ തന്റെ ആയുധവുമാക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ ദൈവസൃഷ്ടിയെ കൈയടക്കി അതിനെ തന്നിൽത്തന്നെ കേന്ദ്രീകരിച്ചതും തന്റെ സ്വഭാവം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒന്നാക്കി മാറ്റുവാൻ യത്നിച്ചു. അപ്രകാരം ദൈവവിരുദ്ധമായ ഈ ലോകവ്യവസ്ഥ ദൈവിക പദ്ധതിക്ക് ഒരു വെല്ലുവിളിയായിത്തീർന്നു.

അങ്ങനെ തികച്ചും വിഭിന്നവും പരസ്പര വിരുദ്ധവുമായ സ്വഭാവങ്ങളോടു കൂടിയ രണ്ടു ലോകവ്യവസ്ഥിതികളെ - രണ്ട് അധികാര മണ്ഡലങ്ങളെ - യാണ് നാമിന്ന് അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് ഇപ്പോൾ ഭാവിയിലായ ഒരു സർഗ്ഗത്തെയോ നരകത്തെയോ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല. രണ്ടു ലോകങ്ങളുടേതായ ഒരു പ്രശ്നമാണത്. ക്രിസ്തു സർവ്വാധികാരിയും അധിപനുമായ ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയിലാണോ അതോ സാത്താൻ അധികാരിയും തലവനുമായിരിക്കുന്ന ഒരു എതിർ വ്യവസ്ഥയിലാണോ ഞാൻ ഉൾപ്പെടുന്നത് എന്നതാണു പ്രശ്നം.

അതിനാൽ രക്ഷയെന്നത് പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയോ നരകം

ഒഴിവാക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന വ്യക്തി ഗതമായ ഒരു കാര്യമല്ല. നാം വിട്ട കന്നു പുറത്തു പോകേണ്ട ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് അതിനെ വീക്ഷിക്കേണ്ടത്. ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഞാൻ ഒരു ലോകവ്യവസ്ഥയെ മുഴുവനായും വിട്ടു പുറപ്പെടുകയും മറ്റൊന്നിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്. ദൈവിക ഉദ്ദേശ്യത്തെ ധിക്കരിച്ചു കൊണ്ട് സാത്താൻ പടുത്തുയർത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു സംഘടിത മേഖലയെ ഒന്നാകെ വെടിഞ്ഞ് അതിൽ നിന്നു ഞാൻ രക്ഷ പ്രാപിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്.

സാത്താനുമായ ഈ മേഖലയ്ക്ക് - സർവാശ്ലേഷകമായ ഈ ലോകവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് - അസാധാരണങ്ങളായ പല മുഖങ്ങളുണ്ട്. പാപത്തിനും ലോകമോഹങ്ങൾക്കും അവയുടേതായ മുഖ്യസ്ഥാനം അവിടെയുണ്ട്. എന്നാൽ നമുക്കു കൂടുതൽ ബഹുമാന്യമായ മാനുഷിക നിലവാരങ്ങൾക്കും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനമാണ് അതിലുള്ളത്. മനുഷ്യ മനസ്സ്, അതിന്റെ സംസ്കാരം, തത്വശാസ്ത്രം എന്നിവയെല്ലാം മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയാദർശങ്ങളോടു കൂടെത്തന്നെ അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇവയോടൊപ്പം തീർച്ചയായും ലോകത്തിലെ മതങ്ങളെയും അതിൽത്തന്നെ ലൗകികമായ ക്രിസ്തുമർഗ്ഗം, ലൗകിക സഭ എന്നീ വിചിത്ര വർണ്ണാങ്കിതമായ പ്രതിഭാസങ്ങളെയും നാം അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കണം. സ്വാഭാവിക മനുഷ്യന്റെ അധികാരം എവിടെയെല്ലാം അധീശത്വം നടത്തുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം സാത്താന്റെ നേരിട്ടുള്ള പ്രചോദനത്തിൻ കീഴുള്ള ആ വ്യവ

സ്ഥയുടെ ഓരോ ഘടകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഇതാണ് ലോകവ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് എന്താണു രക്ഷ? രക്ഷയെന്നാൽ ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് ഞാൻ വിട്ടുപോരിക എന്നാണർത്ഥം. എല്ലാറ്റിനെയും മുൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ ലോകവ്യവസ്ഥ വിട്ട് ഞാൻ പുറത്തേക്കു പുറപ്പെടുന്നു. ഇനി മേലാൽ ഞാൻ ഈ സാത്താനു വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ഒരു ഭാഗമല്ല. ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയം എന്തിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ അതിനെ ഞാനും സ്നേഹിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവത്തിനുള്ള ശാശ്വത ലക്ഷ്യത്തെ ഞാൻ എന്റെ ലക്ഷ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അതിലേക്കു ഞാൻ ചുവടു വയ്ക്കുന്നു. അതോടെ ഈ ലോകവ്യവസ്ഥയിൽ നിന്നു ഞാൻ രക്ഷ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിശ്വസിക്കുകയും സ്നാനമേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും. യേശു പറഞ്ഞ ഈ കാര്യം അവിടുന്നു പൂർണ്ണമായും അർത്ഥമാക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെ ആകാൽച്ചുവടു ഞാൻ വയ്ക്കുന്നു. ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു; അതിനാൽ ഞാൻ സ്നാനമേൽക്കുന്നു. അപ്രകാരം രക്ഷ പ്രാപിച്ച ഒരുവനായി ഞാൻ പുറത്തു വരുന്നു. അതാണു രക്ഷ. അതിനാൽ സ്നാനത്തെ ഒരു ചെറിയ കാര്യമായി ഒരിക്കലും നാം കരുതരുത്. അതിനെ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്ന വമ്പിച്ച വസ്തുതകൾ ഉണ്ട്. അന്യോന്യം ബദ്ധ വൈരത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന രണ്ടു ലോകങ്ങൾ, അതിൽ ഒന്നിനെ വിട്ടു മറ്റൊന്നിലേക്കുള്ള നമ്മുടെ പ്രയാണം എന്നീ ഉന്നത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ കുറഞ്ഞ യാതൊന്നുമല്ല അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. (തുടരും)

ബാങ്ക് ബാലൻസ് വളരുകയായിരുന്നു. എക്കാലത്തിലും ദൈവഭക്തൻമാർക്കുണ്ടായ തുപോലെ “ഏതു തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടു?” എന്ന ആത്മാവിന്റെ ഞരക്കം മൂഡിക്കും അനുഭവപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ മത്തായി 6:21ൽ കാണുന്നതുപോലെ ‘നിന്റെ നിക്ഷേപം ഉള്ളിടത്ത് നിന്റെ ഹൃദയവും ഇരിക്കും’ എന്ന ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ പടവുകളിലേക്ക് മൂഡിയും പാദങ്ങൾ ഊന്നി. അങ്ങനെ കലപ്പയ്ക്കു കൈ വച്ച ശേഷം പുറകോട്ട് നോക്കാതെ ദൈവരാജ്യത്തിന് കൊള്ളാവുന്നവനായി മൂഡി ജീവിതാന്ത്യം വരെയും നിലനിന്നു.

1861ൽ അമേരിക്കയിൽ ആഭ്യന്തര യുദ്ധം നടന്നപ്പോൾ പട്ടാളക്കാർക്കു വേണ്ടിയുള്ള ക്യാമ്പിൽ ഒരു വൈ. എം.സി.എ. മിഷനറിയായി മൂഡി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അതിന് മുൻപു ‘വെൽസ്‌ട്രീറ്റ് മിഷൻ’ സണ്ടെസ്കുളിൽ വച്ച് പരിചയപ്പെട്ട എമ്മരൈവൽ എന്ന പെൺകുട്ടിയുമായി മൂഡിയുടെ വിവാഹ നിശ്ചയം നടന്നിരുന്നു. യുദ്ധകാല പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഴുകിയപ്പോൾ വിവാഹ നിശ്ചയം നടന്ന കാര്യമൊക്കെ പാടെ മറന്ന പോലെയായിരുന്നു മൂഡി. ക്യാമ്പിൽ സൈനികർക്കായി സുവിശേഷ യോഗങ്ങളും ആരാധനയും നടത്തി. ലഘുലേഖകളും വേദപുസ്തകവും വിതരണം ചെയ്തു. മുറിവേറ്റവരോടും മരണാസന്നരായിരുന്നവരോടും വ്യക്തിപരമായി യേശുവിന്റെ സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു: ‘ചാപ്ളെയിൻ, എന്നെ സഹായിക്കണേ, ഞാൻ മരിക്കയാണ്’ എന്ന നിലവിളി പലപ്പോഴും ക്യാമ്പിൽ നിന്നും

കേൾക്കാമായിരുന്നു. ആ ക്യാമ്പിൽ അനേകർ കർത്താവിനെ രക്ഷിതാവായി സ്വീകരിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ വിവാഹത്തിനുള്ള ആഗ്രഹം എമ്മ, മൂഡിയോട് അറിയിച്ചുവെങ്കിലും ‘ഇപ്പോൾ ഞാനൊരു ദൈവത്തിന്റെ പടയാളി ആണ്’ എന്നു പറഞ്ഞ് വിവാഹം നീട്ടി വച്ചു. ഒടുവിൽ യുദ്ധവും തന്റെ ശുശ്രൂഷയും നീണ്ടു പോയപ്പോൾ യുദ്ധകാലത്തു തന്നെ അവർ വിവാഹിതരായി.

ഡയറ്റ് ലിമാൻ മൂഡി (ഡി.എൽ. മൂഡി) ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിന് വളരെയധികം സുപരിചിതനാണ്. എന്നാൽ എമ്മരൈവൽ എന്ന മൂഡിയുടെ പ്രിയതമയെ അധികമാർക്കും അറിയില്ല. കാരണം, എമ്മ എപ്പോഴും അണിയിരയിൽ നിൽക്കാനാണ് ആഗ്രഹിച്ചത്. അതുമൂലം ആളുകളുടെ ചില്ലറ അപ്രീതിയും എമ്മ സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. വെറും അഞ്ചാം ക്ലാസ്സ് വരെ മാത്രം പഠിച്ചിട്ടുള്ള മൂഡി ഉച്ചാരണശുദ്ധിയും വ്യാകരണ ശുദ്ധിയും ഇല്ലാത്ത ഇംഗ്ലീഷിലാണ് പ്രസംഗിച്ചിരുന്നത്. ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ഒരു ടീച്ചറായിരുന്ന എമ്മ പൊതുവെ ശാന്തയും മിതഭാഷിയുമായിരുന്നു. ജീവിതത്തിലുടനീളം ഭർത്താവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ തുണയ്ക്കുകയും ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ മാത്രം അഭിപ്രായങ്ങൾ തുറന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. എമ്മയുടെ വിലയിരുത്തിലിനെ മൂഡി എപ്പോഴും വിലമതിച്ചു. ചിലപ്പോൾ മൂഡി ആരുടേയും നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു ചെവി കൊടുക്കാതെ മുന്നോട്ടു പോകുമ്പോഴും എമ്മയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ മാനിക്കാറുണ്ടാ

യിരുന്നവനാണ് സ്വന്തം മക്കൾ പോലും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. എമ്മയുടെ ആശയം ജീവിതവുമെല്ലാം മുഡിയെ ചുറ്റിപ്പറ്റി മാത്രമായിരുന്നുവോ എന്ന് തോന്നിപ്പോകും. ഭർത്താവിന്റെ മരണശേഷം കഷ്ടിച്ചു നാല് വർഷം തികയുന്നതിനു മുൻപേ എമ്മയും നിത്യതയിലേക്ക് ചേർക്കപ്പെട്ടു.

അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസിന്റെ മുദ്രാവാക്യം “എനിക്കു ജീവിക്കുന്നത് ക്രിസ്തു” എന്നത് ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ “പരമ ലക്ഷ്യത്തോടെ ഒരു കാര്യം മാത്രം ചെയ്യുന്നു” എന്നതായിരുന്നു മുഡിയുടെ ആപ്തവാക്യം. മുഡിയുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ വ്യക്തികളുടെ വികാരങ്ങളെ ഇളക്കുന്നതിലുപരി, ആഴമായ മാനസാന്തരത്തിലേക്കും വീണ്ടും ജനനത്തിലേക്കും നടത്തുന്നതായിരുന്നു. മുഡിയുടെ പ്രസംഗം കേട്ട് രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരിൽ സി.റ്റി. സ്റ്റുഡിന്റെ പിതാവായിരുന്ന എഡ്വേർഡ് സ്റ്റഡ് എന്ന ധനികൻ, വെല്ലൂർ സി.എം.സി. ഹോസ്പിറ്റലിന്റെ സ്ഥാപകയായിരുന്ന ഐഡാസ്കഡർ എന്നിവർ ഉൾപ്പെടുന്നു. “ദൈവം എന്നിക്കൊരു ലൈഫ് ബോട്ട് തന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ആവോളം ആളുകളെ കയറ്റി രക്ഷപ്പെടുത്തണം.” മുഡി ഇടയ്ക്കിടെ ആവർത്തിച്ചിരുന്ന വാചകമാണിത്.

എമ്മയുടെയും മുഡിയുടെയും വ്യക്തിത്വങ്ങൾ തമ്മിൽ വലിയ അന്തരം ഉണ്ടായിരുന്നു. മുഡി ആദ്യ കാലങ്ങളിൽ പരക്കൻ സ്വഭാവക്കാരനും സമൂഹത്തിൽ ഇടപെടുകിപോകാൻ പ്രയാസമുള്ള വ്യക്തിയുമായിരുന്നു. എമ്മയാകട്ടെ സംസ്കാര സമ്പന്നയും കുലീനത്വമുള്ളവൾ. പുറമെ സൗമ്യയെങ്കിലും എമ്മയും ഉറച്ച നിലപാടുകളുള്ള സ്ത്രീയായി

രുന്നു. എമ്മയൊടൊരുമിച്ചുള്ള ജീവിതം മുഡിയിലും വലിയ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി. ക്രമേണ മുഡിയും സൗമ്യനും സാമൂഹികമായി എല്ലാവരോടും ഇടപെട്ടുപോകുന്നവനും ഒക്കെയായി മാറി. ഈ മാറ്റം തന്റെ തുടർന്നുള്ള ശുശ്രൂഷയ്ക്കും അനുഗ്രഹകരമായി. എമ്മയെ തന്റെ ‘ബാലൻസ് വീൽ’ ആയി മുഡി തന്നെ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മുഡിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഒരു തടസ്സവുമുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ എമ്മ എപ്പോഴും ശ്രദ്ധിച്ചു. ഭർത്താവിന് ഒരു നല്ല സഖിയായി, കുഞ്ഞുങ്ങളെ ദൈവഭയത്തിൽ വളർത്തുന്നതാണ് ആദരണീയനായ ഭർത്താവിന് നൽകാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ശുശ്രൂഷ എന്ന തിരിച്ചറിവ് എമ്മയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. മക്കളുടെ അസുഖങ്ങളുടെയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെയും സമയത്ത് പലപ്പോഴും തനിയെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടി വന്നു. മുഡിയും തിരക്കേറിയ ജീവിതത്തിനിടയിലും കുടുംബത്തോടൊപ്പം സമയം ചെലവഴിക്കുകയും സ്നേഹവും സംരക്ഷണവും നൽകുകയും ചെയ്തു. ദൈവത്തിന്റെ ലൈഫ്ബോട്ടിൽ ആളുകളെ കയറ്റി രക്ഷപ്പെടുത്തുക എന്ന ഒരു കാര്യത്തിൽ നിന്ന് മുഡിയുടെ മനസ്സും ഹൃദയവും മാറിപ്പോകാതിരിക്കുവാൻ എമ്മയും ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനിടയിൽ പ്രതിസന്ധികളുടെ തിരമാലകൾ ആഞ്ഞടിച്ചപ്പോഴും ദൈവത്തിലാശ്രയിച്ച് പതറാതെ മുഡിയും എമ്മയും മുന്നോട്ട് നീങ്ങി. എമ്മ-മുഡി കളുടെ ജീവിതം ഏവർക്കും ഒരു പ്രചോദനവും ഉത്തേജനവും ആയിരുന്നു എന്നതിന് സംശയമില്ല. (തുടരും)

ക്രിസ്റ്റി സന്തോഷ്

THE FEAR OF THE LORD

Sandeep Poonen

Question:

Can you help me understand the fear of God that we as Christians must have?

Answer:

The Bible mentions the fear of the Lord several times, but it's still not well understood by most Christians. So I am happy to share my present understanding of this.

1. The fear of the Lord and the book of wisdom

The fear of the Lord appears most often in the book of Proverbs. This is a book of wisdom full of practical insights. So right away, we should know that this book in the Bible that is full of wisdom for practical living highlights the importance of the fear of the Lord.

2. Changing our mindset on the fear of the Lord

We should pay attention to how the Bible describes the fear of the Lord. See some of these phrases associated with the fear of the Lord:

- The fear of the Lord prolongs life (Proverbs 10:27)
- In the fear of the LORD there is strong confidence (Proverbs 14:26)

- The fear of the Lord is a fountain of life (Proverbs 14:27)
- The fear of the Lord leads to life (Proverbs 19:23)
- The fear of the Lord is the beginning of wisdom (Proverbs 9:10)
- The fear of the Lord is to hate evil (Proverbs 8:13)

Is our view of the fear of the Lord that of being a fountain of life and that which prolongs life? It's probably not that way for most Christians. And I think the reason for this is that most Christians use the dictionary to define truths, instead of the Bible. The dictionary is a great book to find the definition of words, but for the definition of truth, we must go to the Bible.

So one of the first things we must do is change our thinking about the fear of the Lord. We must grow in the firm conviction that the fear of the Lord is truly a fountain of life, a source of strong confidence, and that which can prolong

life. We must not think of the fear of the Lord as a weight and a burden.

3. The fear of God who is our Father

Because of the way paved by Jesus, we now interact with God as our Father. So while the fear of the Lord is preached throughout the Bible, there is a big change in how we fear God when He is our Father.

For all of us in the New Covenant, **the fear of the Lord is the fear not of what God will do to us, but of what our actions will do God.** Or put another way, the fear of the Lord is not being afraid of making God mad, but of making God sad. And we will have the correct view of the fear of the Lord when we genuinely see God as a Father and not as a master. The heart of the servant is afraid of making the master mad. The heart of the son however, is afraid of bringing sadness and pain to his father.

4. Our position with God will determine how we fear God

Following from what I have written above, it is where we are (our position) relative to God that will drive how we fear God. Let me explain what I mean.

God giving the Israelites the Ten Commandments gives us a vivid picture of God in the Old Covenant. It says in Exodus 19:10-17 that the people trembled as they stood at the

foot of Mount Sinai as thunder and lightning came from that mountain. And only Moses went up to the top of the mountain because God was to be treated as absolutely holy. The people couldn't even come close to the base of the mountain.

But in the New Covenant, we are SEATED WITH GOD in the heavenlies (Ephesians 2:4-7). And because we are children of God (1 John 3:1), we are not just seated in heaven, we are seated on the very lap of the Father (John 1:18). This is the rightful place for the child to sit with its father. What a HUGE change of position compared to being kept away from even the foot of the mountain!!!

But as we sit on this lap of Divine Love, what we hear closest to the Throne is the angels saying, "Holy! Holy! Holy!" over and over again (Rev. 4:8; Isaiah 6:13).

So whether we are in the Old or New Covenant, the fear of the Lord is essential. But the big difference in the New Covenant is that we hear the cry for holiness from the lap of the Father. As we sit on God's lap and get to know Him better as a Father, we gain a better sense of what makes His heart beat faster with joy (when we choose to do His will), and what makes Him weep (when we choose to do our own will). And the never-ending chorus of "Holy" that surrounds our Father's Throne will increasingly ring in our ears as we

ഉമുള്ള കൊരിന്തിലെ സഭയ്ക്കു ലേഖനം എഴുതുമ്പോൾ പൗലോസ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു കാണാം).

ദൈവം ഒരു ത്രിത്വം ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ വിശ്വാസിയും ഒരു ത്രിത്വമാണല്ലോ. - അവനിൽ ദേഹം, ദേഹി, ആത്മാവ് എന്നിവ മൂന്നും കൂടിക്കൊള്ളുന്നു. 'നിങ്ങളുടെ ആത്മാവും പ്രാണനും ദേഹവും അശേഷം നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ അനിന്ദ്യമായി വെളിപ്പെടും വണ്ണം കാക്കപ്പെടുമാറാക്കട്ടെ' എന്നു പറയുന്നിടത്ത് ഇതു മൂന്നും വരുന്നുണ്ട് (1 തെസ്സ. 5:23). മാത്രമല്ല, അതിന്റെ പ്രാധാന്യവും ക്രമവും ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നതുപോലെയാണ്. ഒന്നാമത്, ആത്മാവ്, രണ്ടാമതു ദേഹി, മൂന്നാമത് ദേഹം(ജഡം).

ഇതിൽ കൊരിന്തിലെ വിശ്വാസികളിൽ പലരും ജഡികരാണെന്നു പൗലോസ് അവരോടു തുറന്നു പറയുന്നു. താൻ ആ നിഗമനത്തിലെത്താനുള്ള കാരണവും പൗലോസ് പറയുന്നുണ്ട് (1 കൊരി. 3:1-5; 5:1,2,7,8,11; ഗലാ. 5:19,20). എന്നാൽ

ജഡത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ദേഹീപരരിൽ ഇത്രത്തോളം പ്രകടമല്ലാത്തതിനാൽ തങ്ങൾ വളരെ മുന്നോട്ടു പോയെന്ന് അവരും അവരെ കാണുന്ന മറ്റുള്ളവരും കരുതിയേക്കാം. എന്നാൽ വാസ്തവമെന്താണ്? ദൈവവചനം അനുസരിച്ച് ദേഹീപരർ ജീവനുള്ള പുതുവഴിയെ ഇനിയും നടക്കേണ്ടതുണ്ട്. ദൈവസാന്നിധ്യമുള്ള അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിനു പുറത്താണ് അവർ.

പഴയനിയമ ദൈവാലയത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം പ്രാകാരത്തിലോ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തോ ആയിരുന്നില്ല, മറിച്ച് അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തായിരുന്നു. മനുഷ്യനിലും അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ആത്മാവിലാണു ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം. ദേഹി വിശുദ്ധസ്ഥലത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു; ജഡം പ്രാകാരത്തെയും. ദേഹിയാണു ചിന്തകൾ, വികാരങ്ങൾ, ഇച്ഛ എന്നിവയുടെ ഇരിപ്പിടം. ഇന്നു വിശ്വാസ ഗോളത്തിൽ പലരും ദൈവിക സത്യങ്ങളെ ചിന്തകളിലും വികാരത്തിലും സ്വീകരിച്ചു കഴി

live our daily lives. So as we maintain our POSITION AS SEATED ON THE LAP OF OUR FATHER, living a life of daily holiness will become an increasingly natural response in our lives.

5. If God is our Father, we live in holy fear

1 Peter 1:17 – If you address as Father the One who impartially judges according to each one's work, conduct yourselves in fear

(please mail your genuine doubts to: sandeep@poonen.org)

during the time of your stay on earth.

This verse has been a wonderful reminder of the balance of the loving Father and Holy King that is our God. I think the verse is very simple to understand and clear in its meaning. We must not back down from knowing God as our Father, but we are justified in calling God our Father only if we correspondingly live lives of holy fear.

ഞ്ഞാൽ എല്ലാമായി എന്നു കരുതു ന്നവരാണ്. എന്നാൽ അവ ഇച്ഛ വച്ച് അനുസരിച്ചാൽ മാത്രമേ യഥാർത്ഥ ത്തിൽ ആത്മീയരാകാൻ കഴിയൂ എന്നു യേശുവിന്റെ ജീവിതമാതൃക നമ്മെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

യേശു കാണിച്ച മാതൃക നോക്കുക: പഴയനിയമ ദൈവാലയത്തിൽ വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തിനും അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തിനും ഇടയിൽ ഒരു തിരശ്ശീല ഉണ്ടായിരുന്നു. യേശു, 'എങ്കിലും എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, അവിടുത്തെ ഇഷ്ടം' എന്നു പറഞ്ഞ് ക്രൂശു മരണം അനുഭവിച്ചപ്പോൾ ഈ തിരശ്ശീല കീറിപ്പോയി. ഇപ്പോൾ ദൈവസാന്നിധ്യത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കാം. ഇതിനെ എബ്രായ ലേഖനകാരൻ, 'യേശു തന്റെ ദേഹം എന്ന തിരശ്ശീലയിൽക്കൂടി നമുക്കു പ്രതിഷ്ഠിച്ച ജീവനുള്ള പുതുവഴി' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (10:19). യേശു ഇവിടെ ചീന്തിയത് കേവലം അക്ഷരികമായ തന്റെ ദേഹമല്ല മറിച്ച് ദൈവേഷ്ടത്തിനു വിരുദ്ധമായ തന്റെ സ്വന്ത ഇഷ്ടത്തെയാണെന്ന് എബ്രായർ 10:5-7ൽ നിന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ ("...ഒരു ശരീരം നീ എനിക്ക് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു... ദൈവമേ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ ഞാൻ വരുന്നു").

യേശു തുറന്നു തന്ന ഈ പുതുവഴിയിലൂടെ ദൈവസാന്നിധ്യത്തിന്റെ അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തേക്കു ഇന്നു നമുക്കും പ്രവേശിക്കാം. വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിനും അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തിനും ഇടയിൽ കിടന്ന തിരശ്ശീല ചീന്തിയ തുപോലെ നമ്മുടെ ദേഹിക്കും ആത്മാവിനും ഇടയിലുള്ള സ്വന്ത ഇഷ്ടത്തിന്റെ തിരശ്ശീലയെ നാമും ചീന്തി ആത്മാവിലെ ദൈവസാന്നിധ്യത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കേണ്ടതുണ്ട്. 'ദൈവമേ നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ ഞാൻ വരുന്നു' എന്ന് ഏറ്റു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അനുസരണ

ത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു സ്വന്ത ഇഷ്ടത്തെ കീറി ദേഹിയിൽ നിന്നു നിരന്തരം ആത്മാവിലേക്കു ചുവടു വയ്ക്കുമ്പോഴാണു ദേഹീപരൻ, ആത്മീയനായി മാറുന്നത്.

എന്നാൽ ദൈവേഷ്ടത്തിനെതിരെ സ്വന്ത ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ പ്രലോഭിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന രംഗങ്ങളിൽ മാത്രമാണല്ലോ നമുക്കു സ്വന്ത ഇഷ്ടത്തിന്റെ തിരശ്ശീല ഭേദിച്ച അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തേക്കു പ്രവേശിക്കാൻ കഴിയുന്നത്. അത്തരം പ്രലോഭനങ്ങളൊന്നും വരാത്ത സാധാരണ ദിവസത്തിന്റെ മണിക്കൂറുകളിൽ നമുക്ക് എങ്ങനെയാണു ദൈവസാന്നിധ്യത്തിൽ വസിക്കാൻ കഴിയുന്നത്? വെറുതെയിരിക്കുമ്പോൾ എന്തെല്ലാം ചിന്തകൾ, ഓർമ്മകൾ, അനുഭൂതികൾ നമ്മുടെ മനസ്സിലേക്കു തള്ളിക്കയറി വരുന്നു! അവിടെ നാം എന്താണു ചെയ്യേണ്ടത്? ഇതിനുള്ള ഒരു പ്രായോഗിക മാർഗ്ഗം പൗലൊസ് റോമർക്കെഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ നമുക്കു പറഞ്ഞു തരുന്നുണ്ട് (8:6): 'ജഡത്തിന്റെ ചിന്ത മരണം ആത്മാവിന്റെ ചിന്തയോ ജീവനും സമാധാനവും തന്നെ' എന്നു മലയാളത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നത് 'മനസ്സ് ജഡത്തിൽ വച്ചാൽ ആതു മരണം, ആത്മാവിൽ വച്ചാൽ അതു ജീവനും സമാധാനവും' എന്നാണ് ഇംഗ്ലീഷ് ബൈബിളിൽ (For the mind set on the flesh is death, but the mind set on the spirit is life and peace).

നോക്കുക: മനസ്സ് (ദേഹി), ആത്മാവിനും ജഡത്തിനും ഇടയിലാണ്. ഏറ്റവും ഉള്ളിൽ ആത്മാവ്, നടുക്കു ദേഹി, പുറത്തു ജഡം (1തെസ്സ. 5:23). മധ്യത്തിലുള്ള ദേഹിയിൽ (മനസ്സിൽ) വരുന്ന ചിന്തകളെ, വികാരങ്ങളെ, ഒന്നുകിൽ നമുക്കു ജഡത്തിൽ വയ്ക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, ആത്മാവിൽ വയ്ക്കാം. ജഡത്തിൽ

എഡിറ്റോറിയൽ

വച്ചാൽ മരണം, ആത്മാവിൽ വച്ചാൽ ജീവനും സമാധാനവും. ഇതു ബോധപൂർവ്വം, നാം തന്നെ ചെയ്യേണ്ട ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്.

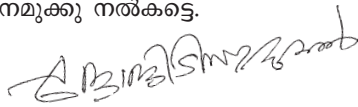
എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ആദ്യം നമുക്കു പരിചയപ്പെടുത്തുവോൾ യേശു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ 'കാര്യസ്ഥൻ' (helper) എന്നാണു വിളിക്കുന്നത് (യോഹ. 14:16). നമുക്കു പ്രയാസമുള്ള കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു വേണ്ടി നമുക്കു പകരം ചെയ്തു തരുന്നയാളാണ് നമ്മുടെ കാര്യസ്ഥൻ. തീർച്ചയായും പ്രലോഭനങ്ങളുടെ രംഗങ്ങളിൽ സ്വന്തം ഹിതത്തെ നിഷേധിച്ച് ദൈവഹിതത്തിനായി നമ്മുടെ ഇച്ഛയെ താഴ്ത്തി വയ്ക്കുന്നത് എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. പക്ഷേ അത്തരം രംഗങ്ങളിൽ, പരിശുദ്ധാത്മ നിറവുള്ള ഒരു വിശ്വാസിക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹായം വലിയൊരുവിൽ ലഭ്യമാണ്. ഓർത്തു നോക്കുക: നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ തന്നെ അത്തരം എത്ര നിർണായകമായ രംഗങ്ങളിൽ 'കാര്യസ്ഥൻ' നമുക്കു സഹായത്തിനെത്തുകയും. എത്ര അനായാസം നാം ആ പരീക്ഷയെ വിജയകരമായി തരണം ചെയ്യുകയുമുണ്ടായി! ഇതുപോലെ നിത്യസാധാരണ ജീവിതത്തിൽ ചിന്തകളെ ജഡത്തിൽ വയ്ക്കാതെ ആത്മാവിൽ വച്ച് ജീവനും സമാധാനവും പ്രാപിക്കാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നാം അവിടുത്തെ നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ചാൽ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന കാര്യസ്ഥൻ അവിടെയും നമുക്കു സഹായത്തിനായി എത്തുകയും കാര്യങ്ങൾ എളുപ്പമാക്കിത്തരികയും ചെയ്യും.

പരിശുദ്ധാത്മ സ്നാനം പ്രാപിച്ചവർ എന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന ദേഹീപരരായ ധാരാളം വിശ്വാസികളിന്നുണ്ട്. അവരിൽ പലർക്കും, പരിശുദ്ധാത്മാവു നൽകുന്ന മുകളിൽ

പറഞ്ഞ സഹായങ്ങളെ കുറിച്ചു ബോധ്യമില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവ് സമം വരങ്ങൾ എന്നവർ കാര്യങ്ങളെ ലളിതവൽക്കരിച്ചു കളഞ്ഞു. ഫലം അവർ ജീവനുള്ള പുതുവഴിയിലൂടെ അതിപരിശുദ്ധ സ്ഥലത്തേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. ചിന്തകളെ ആത്മാവിനു പകരം ജഡത്തിൽ തന്നെ വയ്ക്കുന്നു. അവർ ആത്മീയരാകുന്നില്ല. ദേഹീപരരായി തുടരുന്നു. ക്രമേണ ജഡികരായി അധഃപതിക്കുന്നു!

തങ്ങൾ പ്രാപിച്ച പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനം തങ്ങളെ തികഞ്ഞ ആത്മീയരാക്കി എന്നവർ ചിന്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ കൊരിന്ത്യ സഭയിലുള്ളവരെല്ലാം പണ്ടേ ആത്മീയരായിത്തീരുമായിരുന്നു! കാരണം അവരെല്ലാം പരിശുദ്ധാത്മ സ്നാനം പ്രാപിച്ചവരും അന്യഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നവരും (1 കൊരി. 14) ഒരു കൃപാവരത്തിലും കുറവില്ലാത്തവരുമായിരുന്നല്ലോ (1:7). എന്നാൽ അവരെ ആത്മീയരായി കണക്കാക്കാൻ തനിക്കു കഴിയുകയില്ലെന്നായിരുന്നു പൗലോസിന്റെ നിലപാട് (3:1). വരങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ പ്രവചനം, വീര്യപ്രവൃത്തികൾ, അത്ഭുതങ്ങൾ എന്നിവ അതിൽത്തന്നെ ഒരുവനെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു പോലും അവകാശിയാക്കുകയില്ല എന്നു യേശുവും പറഞ്ഞത് ഓർക്കുക (മത്താ. 7:22-24).

ആത്മനിറവുള്ള ഒരു വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിനായി നമ്മുടെ ഭാഗത്തു ചെയ്യേണ്ടതും അതേസമയം തന്നെ യേശു കർത്താവ് പൂർത്തിയാക്കിയതും പരിശുദ്ധാത്മാവ് സഹായിക്കുന്നതുമായ വ്യത്യസ്ത മേഖലകളുണ്ട്. അവയെക്കുറിച്ചുള്ള തിരിച്ചറിവും വ്യക്തതയും ദൈവം തന്നെ നമുക്കു നൽകട്ടെ.

How can I Control my Fears?

Rob Chaffart

How many among us could declare what David believed: "Though an army besiege me, my heart will not fear; though war break out against me, even then I will be confident." (Ps 27:3, NIV2)

As I write this devotional, many are concerned about the Ebola disease outbreak as it has not only hit West Africa, but the Western world as well. Many in the United States buy Clorox and Lysol in case of an epidemic of that dire disease, even though there is no proof that these products could even destroy the Ebola virus. In West Africa there is a black market for buying blood from people who supposedly overcame that disease. Fear runs quite rampant!

However, if David were in our shoes, he would still declare about such circumstances: "Even then I will be confident."

There are many fears out there that we face on a daily basis: heart disease, cancer, loss of a job, loss of someone important to you, pressure from work, finances . . . Nonetheless, David would declare: "The LORD is my light and my salvation- whom shall I fear? The LORD is the stronghold of my life- of whom shall I be afraid?" (Ps 27:1, NIV2)

Notice what David is trying to convey. As long as we focus on our Heavenly Father, our fears will evaporate into nothingness, for He is far bigger than all of our fears combined!

In fact David has but one purpose: "One thing I ask from the LORD, this only do I seek: that I may dwell in the house of the LORD all the days of my life, to gaze on the beauty of the LORD and to seek him in his temple." (Ps 27:4, NIV2) In other words, David wanted to have an intimate relationship with God above anything else, where he could savor the beauty of our Father. As his focus was geared on God, all his fears evaporated.

When we focus on our Father, our trust in Him multiplies exponentially: "For in the day of trouble he will keep me safe in his dwelling; he will hide me in the shelter of his sacred tent and set me high upon a rock." (Ps 27:5, NIV2)

Do we believe this, truly believe it?

After all, David knew what he was talking about. Early on, while herding his father's sheep, he faced wild animals. He then faced a monster of a giant who could have destroyed him just by clicking his fingers. He was persecuted by his king and father-in-law, whose purpose was to destroy him completely. His own son Absalom organized a coup against him. His life was filled with adversity, yet he still could confidently declare: "The LORD is my light and my salvation- whom shall I fear? The LORD is the stronghold of my life- of whom shall I be afraid?" (Ps 27:1, NIV2) David discovered the secret of how to obtain victory over his fears. David became invulnerable through his trust in his Father!

Even more so for us, who have experienced Jesus personally: "Keep your eyes on Jesus, who both began and finished this race we're in. Study how he did it. Because he never lost sight of where he was headed- that exhilarating finish in and with God- he could put up with anything along the way: Cross, shame, whatever. And now he's there, in the place of honor, right alongside God. When you find yourselves flagging in your faith, go over that story again, item by item, that long litany of hostility he plowed through. That will shoot adrenaline into your souls!" (Heb 12:2-3, MSG) We simply have nothing to fear. ●

അഭിമാനികുന്നത് എന്തിനെച്ചൊല്ലി?

ഒരു ഈസോപ്പു കഥ ഇങ്ങനെ:

കാട്ടിലെ മുഗങ്ങളിൽ വച്ച് താൻ ഒരു സുന്ദരനാണെന്നായിരുന്നു കലമാനിന്റെ വിചാരം. അതവനെ അഹങ്കാരയാക്കിത്തീർത്തു.

ഒരു തെളിഞ്ഞ പകലിൽ കലമാൻ കാട്ടിലെ തടാകത്തിനടുത്തു വെള്ളം കുടിക്കാനായി ചെന്നു. നല്ല തെളിഞ്ഞ ആകാശം. തടാകത്തിന്റെ അടിത്തട്ടുവരെ കാണാം. നിശ്ചലമായ ആ തടാകത്തിലേക്കു വെള്ളം കുടിക്കാൻ മാൻ മുഖം അടുപ്പിച്ചപ്പോൾ അതാരുടെ പൂർണകായ ചിത്രംപോലെ തന്റെ നിഴൽ തടാകത്തിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു കാണുന്നു.

മാൻ വെള്ളം കുടിക്കാതെ ഏറെ നേരം സ്വന്തം പ്രതിച്ഛായ നോക്കി നിന്നു. കലമാൻ വിചാരിച്ചു: "ഹാ! എത്ര മനോഹരമായിരിക്കുന്നു! ഒട്ടേറെ കവരങ്ങളോടു കൂടിയ എന്റെ ഈ കൊമ്പുകളാണ് എന്റെ ദംഗി."

കലമാൻ അല്പനേരം കൂടി നോക്കി നിന്നപ്പോൾ തന്റെ കാലുകൾ അവന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടു. മാൻ സങ്കടത്തോടെ പറഞ്ഞു: "ശ്ലോ! എത്ര ശോഷിച്ച കാലുകൾ! രാജാവിനു ചേരാത്ത സിംഹാസനം പോലെ. മനോഹരമായ കൊമ്പുകൾ എനിക്കു തന്നെ ദൈവം എന്തിനാണ് ഇത്ര ശോഷിച്ച കാലുകൾ എനിക്കു നൽകിയത്?"

ചിന്തയിൽ മുഴുകി, സ്വന്തം പ്രതിരൂപവും നോക്കി നിന്ന മാൻ അടുത്ത വരുന്ന അപകടം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. ഒരു സിംഹം ഉറച്ചു, അതേസമയം നിശ്ശബ്ദമായ, കാൽവയ്പ്പുകളോടെ മാനിനെ സമീപിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സിംഹം അടുത്ത കാൽ വച്ചത് ഒരു കരിയിലയുടെ മുകളിലായിരുന്നു. അതു പൊടിയുന്നതിന്റെ 'കരകൾ' ശബ്ദം പൊടുന്നനെ മാനിനെ ചിന്തയിൽ നിന്നുണർത്തി. നോക്കിയപ്പോൾ സിംഹം തൊട്ടു പിന്നിൽ!

മാൻ കുതിച്ചു പാഞ്ഞു. ശോഷിച്ചെതെങ്കിലും ശക്തമായ കാലുകൾ, കുതിച്ച് അകലാൻ മാനിനെ ഏറെ സഹായിച്ചു. അധികം വൈകിയില്ല, മാൻ തന്റെ കാലുകളുടെ സഹായം മൂലം സിംഹത്തിൽ നിന്ന് ഏറെ അകലെയെത്തി.

എന്നാൽ ഓടിച്ചോ മാനിന്റെ കൊമ്പുകൾ ഒരു ആൽമരത്തിൽ നിന്നു താഴേക്കു വള്ളിക്കെട്ടുപോലെ തൂങ്ങിക്കിടന്ന വേരുകളിൽ പെട്ടെന്ന് ഉടക്കി. മാൻ എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും കൊമ്പിന്റെ കവരങ്ങൾ വേരുകളിൽ കുരുങ്ങിക്കിടന്നു. കൂടുതൽ ശ്രമിക്കുന്നോറും കൊമ്പു വേരിൽ കൂടുതൽ കുടുങ്ങി. മാൻ സിംഹത്തിന്റെ പിടിയിൽ അകപ്പെട്ടു. മരണത്തെ മുഖാമുഖം കണ്ടപ്പോൾ മാൻ ദുഃഖത്തോടെ ചിന്തിച്ചു: "ഹാ! ദൈവം എനിക്കു തന്നെ ശോഷിച്ച കാലുകളാണ് എന്നെ ഇത്രയും വേഗം ശത്രുവിൽ നിന്നു ദൂരെ എത്തിച്ചത്. എന്നാൽ മനോഹരവും ശക്തവുമെന്നു ഞാൻചിന്തിച്ചു, എന്റെ സ്വകാര്യ അഹങ്കാരമായിരുന്ന കൊമ്പുകൾ എന്നെ അപകടത്തിലാക്കി."

സുഹൃത്തേ, നിങ്ങളുടെ അഭിമാനം എതിൽ?

നാശത്തിനു മുഖേ ഗർവ്വം; വീഴ്ചക്കു മുഖേ ഉന്നതഭാവം (സഭ്യശ്വാകൃങ്ങൾ 16:18).